

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଡ଼ିଆରେ ପ୍ରକାଶିତ ମାସିକ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଆହ୍ୱାନ

ଜାନୁଆରୀ ୨୦୧୭ ସଂସ୍କରଣ

ପୃଷ୍ଠା - ୨

ଅବଶୋଷ

ପଢ଼ିଏ କଥା

ଆଧୁନିକ ପୀରତି

ଆସ ଦେଖାଯିବା ସ୍ୱାମପୁଣ୍ଡିନୀ

ବୋଉର ମାଣବସା ଗୁରୁବାର

ସ୍ୱାର୍ଥପର ଏ କଳିଯୁଗର ମଣିଷ

ମୋତେ ମରିବାକୁ ଦିଅ

ପୁସ୍ତକନୂ

ଫକୀରମୋହନ

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା -

ମାସିକ ରତ୍ନସ୍ରାବ

ନମସ୍କାର କାହିଁକି କରିବା ?

ଅବିଶ୍ୱାସନୀୟ ଓଡ଼ିଶା

ମିଡ଼ିଭେନ ଏକ୍ସ୍ପ୍ରେସନ - ଏକ ଗୋରଖଧନ୍ୟା

ଆହ୍ୱାନ

ଓଡ଼ିଶାରୁ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ମାସିକ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା

ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନାତା - ସମ୍ପାଦକ

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଏମ୍.ବି.ଏସ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏମ୍.ସି.ଏଚ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏଚ୍.ଏମ୍

ବାମା ନଗର, ଦ୍ୱିତୀୟ ଗଳ, ବ୍ରହ୍ମପୁର, ୭୬୦୦୧୦, ଓଡ଼ିଶା

ଫୋନ୍ : ୯୦୪୦୯୮୫୪୭୩ ଇ-ମେଲ୍ : aahwaan@gmail.com

‘ଆହ୍ୱାନ’ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ମୌଳିକ, ଅପ୍ରକାଶିତ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ହିଁ କପିରଞ୍ଜର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଚୟନ କରାଯାଏ । କୌଣସି ବେନାମା ଲେଖା ଉପରେ ଆମର କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ / ଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେଯାଏଁ କୌଣସି ସୂଚନା କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ଲେଖାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବଗ୍ଗର ଲେଖକଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଜସ୍ୱ, ତାହା ଉପରେ ସମ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ସହମତ ରହିବ ବୋଲି କୌଣସି ଲିଖିତ ନିୟମ ନାହିଁ । ଯଦି ସମ୍ପାଦକ ସବୁ ଲେଖାକୁ ଭଲଭାବରେ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ବୁଝିବା ପରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶିତ କରିଥାନ୍ତି । ତଥାପି ଲେଖାର ଶତପ୍ରତିଶତ ସତ୍ୟତାର ଦାବା କେବଳ ଲେଖକଙ୍କର । କୌଣସି ଲେଖାକୁ ନେଇ ଉଠିଥିବା ବବାଦର ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ କେବଳ ଲେଖାର ମୂଳ ଲେଖକଙ୍କର, ଏଥିରେ ସମ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ପତ୍ରିକାର କୌଣସି ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ନାହିଁ ।

ଏହି ପତ୍ରିକାର କୌଣସି ଅଂଶ ବା ଲେଖା ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ଲିଖିତ ଅନୁମତ ବନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାଧ୍ୟମ (ପତ୍ର ପତ୍ରିକା / ଗଣ ମାଧ୍ୟମ / ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି)ରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ଏକ ଅପରାଧ । ଦୟାକରି ଏହି ବକ୍ଷୟ ପତ୍ର ବଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ । ଲେଖକମାନେ ଗୁହିଁଲେ ନିଜ ଲେଖାର ପ୍ରଚାର ହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ପୃଷ୍ଠାମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଛବି ଗଣମାଧ୍ୟମରେ / ଇଣ୍ଟରନେଟରେ ଦେଇ ପାରବେ ।

ସମ୍ପାଦକୀୟ

ସୁଖଦୁଃଖ, ରାଗଭେଷ, ମାନ ଅଭିମାନର ବର୍ଷଟିଏ ବିତଗଲା । ଘଟଣା ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ବର୍ଷଟି ନିଜର ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଜାହର କରିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସୁଯୋଗ ଦେଲା । ଅନେକ ଭଲ ଜିନିଷ ହେଲା, ଅନେକ ଭୁଲଭଟକା ବି ହେଲା । କିଛି ପାଦ ଭଲ ପାଇଁ ଆଗେଇଲେ ଆଉ କିଛି ପାଦ ମାନବତାକୁ କାଳରେ ପଛକୁ ଟାଣି ନେବାପାଇଁ ଚପୁର ବି ହେଲେ । ସର୍ବୋପରି ପୁଣି ଏକ ବର୍ଷ ଧରଣରୁ ବିଦାୟ ନେଲା । ନୁଆ ଏକ ବର୍ଷପାଇଁ ରସ୍ତା ନିର୍ମଳ କରିଦେଲା । ନୂତନ ଆଶା, ନୁଆ ଆକାଂକ୍ଷା, ନୁଆ ଭିନ୍ନାଦନାକୁ ମନରେ ଧରି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ପୁଣିଥରେ ଜାଗ୍ରତ ହେଲା । ମାନବତା କେବେ ଧମିଯାଇନାହିଁ, ଭୁଲରୁ ଶିଖିଛି, ଭଲରେ ହସିଛି, କିନ୍ତୁ ଅଟକି ଯାଇନାହିଁ, କେହି ଅଟକାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବର୍ଷ ୨୦୧୫ରେ ଅନେକ ଘଟଣା ଆମକୁ ଆମୋଦିତ କରିଛି, ଅନେକ ଘଟଣା ଆଉ ଦୁର୍ଘଟଣା ମନକୁ ବ୍ୟଥିତ ବି କରିଛି, ଭଲ ଯାହା ସବୁ ହୋଇଛି ତାହାର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେଉ ଆଉ ଭୁଲ ସବୁ

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

କାଳର କଳାପଟାରୁ ଲିଭିଯାଉ ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆହ୍ୱାନର ଚଳିତ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛି । ଆଶା କରୁଛି ଆପଣ ମାନେ ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବରେ ପଢ଼ି ଆମୋଦିତ ହେବେ ।

ବଗତ ବର୍ଷର ଶେଷାର୍ଦ୍ଧ ବେଳକୁ ଭାରତ ପାକିସ୍ତାନର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକ ସକାରାତ୍ମକ ପଦକ୍ଷେପ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଭାରତର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନିଜର ସରକାରୀ ପ୍ରୋଟୋକଲ (ନୀତିନିୟମ) କୁ ଭୁକ୍ଷେପ ନ କରି ପାକିସ୍ତାନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନରେ ଅଗୁନକ ଯାଇ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ ଲାହୋର । ଏହା ଅଣଆମନ୍ତ୍ରଣିତ ବିପଦ ବୋଲି ଅନେକ ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନେ ଦାବୀ କରୁଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଦୁଇ ପାରମ୍ପରିକ ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କ ଶତ୍ରୁତାକୁ ଗୁପ୍ତିଦେବାପାଇଁ ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେବ ବୋଲି ଅନେକ ବୁଦ୍ଧିଜୀବ ମତ ଦେଇଥିଲେ, ହେଲେ ଅତୀତର ସ୍ମୃତିକୁ କେହି ମନରୁ ଲିଭେଇ ପାରିନଥିଲେ । ଅତିତରେ ଭାରତ ତରଫରୁ ଯେତେଥର ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଥିଲା ସେତେଥର ପାକିସ୍ତାନ

ଭାରତର ପିଠିରେ ଛୁରୀକାଢାତ କରିବାକୁ ପସ୍ତାଇନଥିଲା । ଦୁଏତ ଏଥିରେ ସରକାରଙ୍କ ହାତ ଥାଇପାରେ କିମ୍ବା ନ ଥାଇପାରେ, ଆତଙ୍କବାଦର ଗଡ଼ରେ ଅନେକ ଶତ୍ରୁ । କେହି ନା କେହି ତ ଭାରତ ଓ ପାକିସ୍ତାନର ବନ୍ଧୁତ୍ୱକୁ ଆଡ଼ ଆଖିରେ ଦେଖୁଥିବ ନିଶ୍ଚୟ । ସେହିପରି କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ପୁଣି ଦେଖାଦେଲା ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ପାକିସ୍ତାନ ସୀମା ସଂଲଗ୍ନ ପଞ୍ଜାବ ପ୍ରଦେଶର ଭରତୀୟ ବାୟୁସେନା ଘାଟି ପଠାନକୋଟ ଠାରେ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ ମାଧ୍ୟମରେ ପୁଣିଥରେ ଅସ୍ଥିରତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରଗଲା । ବର୍ଷ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ହିଁ ଭାରତ ଉପରେ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ ଭାରତ ପାକିସ୍ତାନ ମଧ୍ୟରେ ସୁଧୁର ଆସୁଥିବା ସମୀକରଣକୁ ଆମ୍ବିଳା କରିଦେଲା । ଭାରତୀୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷାବାହନୀଙ୍କ ତଡ଼ିତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଏକ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବୃହତ ଅଘଟଣକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇ ପାରିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଫଳରେ ଭାରତ ନିଜର ସାତଜଣ ବୀର ଦେଶଭକ୍ତଙ୍କୁ ହରାଇଲା । ଏହି କ୍ଷତି ଅପୂରଣୀୟ । ପ୍ରକାରନ୍ତେ ଭାରତ ତରଫରୁ କୌଣସି ତୃତୀୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପଦକ୍ଷେପ

ନିଆଯାଇନାହିଁ, ବରଂ ଏହି କାଣ୍ଡରେ ପାକସ୍ତାନୀ ସଂଗଠନର ସମ୍ପୃକ୍ତିକୁ ବଞ୍ଚି ଦରବାରରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ସହିତ ପାକସ୍ତାନକୁ ସେହି ସବୁ ଆତଙ୍କବାଦୀ ସଂଗଠନଙ୍କ ଉପରେ କଡ଼ା ପଦକ୍ଷେପ ନେବାପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିଛି । ଆଶା କରାଯାଉଛି, ସେଠାକାର ସରକାର ଭାରତ ଦେଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ କୌଣସି ଦୃଢ଼ ପଦକ୍ଷେପ ଅବଶ୍ୟ ନେବେ ।

ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରୁ ଆଉ ଏକ ଖରପ ଖବର ମନକୁ ପୁଣି ଖରପ କରିଦେଇଗଲା । ବଞ୍ଚୁର ଏକ ଅନନ୍ୟ ଦେଶ ଉତ୍ତର କୋରିଆର ଏକଛତ୍ରବାଦୀ ଶାସକ କିଙ୍ଗ୍ ଜିନ୍ ଇୟୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଏକ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍ ବୋମାର ପରୀକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା । ବଞ୍ଚୁର ଯଦିଓ ଏହା ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷଣ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ବଞ୍ଚୁକୁ ଜଣାଇ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଏତେ ଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତର କୋରିଆ ସମ୍ପେତ ବଞ୍ଚୁର ଅନେକ ଦେଶ ଯଥା ଜାପାନ, ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆ, ଚୀନ ଆଦି ସ୍ଥାନରେ ଭୂମିକମ୍ପ ଦେଖା ଦେଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରକୋରିଆ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଚାର କରି

ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ଭୂମିକମ୍ପର କାରଣ ସେମାନେ କରିଥିବା ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍ ବୋମାର ପରୀକ୍ଷଣ, ସେତେବେଳେ ସମୁଦାୟ ବଞ୍ଚୁ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ରହିଯାଇଥିଲା ।

ଆମେ କେବଳ ଶାନ୍ତ, ପ୍ରୀତି, ମୈତ୍ରୀର ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇ ଦେଇ ଥିବା ଯାଉଛୁ ସିନା ମାନବତା ଭିତରେ ଲୁଚି ରହିଥିବା ସୈତାନୀ ଓ ପୈଶାଚିକ ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ କେହି ବନ୍ଦ କରିବାକୁ କେବେ ସମର୍ଥ ହୋଇଛି ? ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚ୍ୟରେ ଆଇଏସ୍‌ଆଇଏସ୍‌ର କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧିତ ପ୍ରଭାବକୁ ଦେଖି ଅଣଦେଖା କରିବାଭଳି ସାମର୍ଥ୍ୟ କାହାର ବି ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ରୂପରେ ସୈତାନମାନେ ସତେ ଯେମିତି ଏକଚିତ୍ର ହୋଇଛନ୍ତି ବଞ୍ଚୁକୁ ଅଶାନ୍ତ ଆଡ଼କୁ ଚାଣି ନେବାପାଇଁ । ଧର୍ମର ଦ୍ୱାନ୍ଦ୍ୱା ଦେଇ ବଞ୍ଚୁକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବାକୁ ସେମାନେ ଯେମିତି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତବଦ୍ଧ । ଲୋମହର୍ଷକ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଓ ଅପରାଧ ଦ୍ୱାରା ସମୁଦାୟ ବଞ୍ଚୁ ପରିବାରକୁ ଭୟର ବାତାବରଣରେ ବଞ୍ଚିବାପାଇଁ ଏକ ରକମ ବାଧ୍ୟ କରିଦେଉଛନ୍ତି ଏହି ନରପିଶାଚମାନେ । ବିଗତ ଦିନରେ ଏମାନଙ୍କ ଭୟାବହତାର ପରିଣାମ ଅନେକ ଦେଶର ନିରୀହ ଜନସାଧାରଣ ଭେଗି

ସାରିଲେଣି । ବନ୍ଧୁରେ କେବଳ ଧର୍ମକୁ ଦ୍ୱାହା
ଦେଇ ହେଉଥିବା ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡରେ ଲକ୍ଷାଧିକ
ଲୋକ ପ୍ରାଣ ହାରି ସାରିଲେଣି । ଏମାନଙ୍କ
ଭିତରେ ରହିଛନ୍ତି ଆବାଳ ବୃଦ୍ଧ ବନ୍ଦିତା । କେହି
ବି ଏମାନଙ୍କ ପଞ୍ଜାରୁ ନିସ୍ତାର ପାଇବା ଭଳି
ଅବସ୍ଥାରେ ନାହାନ୍ତି । ଆଧୁନିକ ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ
ହତୀକାର କରି ଏହିମାନେ ନିଜଦ୍ୱାରା ସଂଗଠିତ
ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଏବଂ ଅନେକ ନାରକୀୟ ଘଟଣାକୁ
ବନ୍ଧୁ ସମାଜ ସମ୍ମୁଖରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି
କରୁଛନ୍ତି । ବନ୍ଧୁକୁ ଅନେକ ଦିଗରୁ ବପଦ ମାଡ଼ି
ଆସୁଛି । ଏହିପରି ସମୟରେ ଭାରତରେ ହିନ୍ଦୁ
ମୁସଲମାନ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସୀମାନେ
ଏକତ୍ର ବସବାସ କରୁଥିବା ଏବଂ ଶାନ୍ତରେ
ରହିବା ଏକ ମହାନ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ।

ତଥାପି କିଛି ଲୋକ ଆମ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ
ଅସହଷ୍ଟୁତା ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି ବୋଲି କହିବା ନିଶ୍ଚୟ
ଭବରେ ନିରାଶାଜନକ ଏବଂ ଦୁଃଖଦାୟକ ।
ଭାରତ ଏମିତି ଏକ ସମାଜ ଯେଉଁଠି ଧର୍ମକୁ
ନେଇ କେହି କେବେ କାହାକୁ ଏକଘରକିଆ
କରୁଥିବା ଉଦାହରଣ ମିଳିବ ନାହିଁ । ହଜାର
ହଜାର ବର୍ଷର ସନାତନ ଧର୍ମରେ ଅସହଷ୍ଟୁତା

କେବେ ନଥିଲା କି କେବେ ରହିବ ନାହିଁ । ଆଉ
ଯେଉଁ ସବୁ ହାତଗଣତ ଘଟଣାମାନ ଘଟୁଛି ସେ
ସବୁ ତ ଆଗରୁ ବି ହେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯେ ସେ
ସବୁ ଧର୍ମପାଇଁ ହେଉଛି କହିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଦୁଃଖଦାୟକ । ଆମ ସାହି ପଢ଼ିଶାରେ ରହୁଥିବା
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଭଲବନ୍ଧୁ ଭାବରେ ଜାଣିଛୁ,
ସେମାନେ ହିନ୍ଦୁ ନା ମୁସଲମାନ ନା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ
ତାହା ଆମକୁ କେବେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ
ପାରିବନାହିଁ । ବନ୍ଧୁର ଏକ ମାତ୍ର ଦେଶ ଯେଉଁଠି
ସବୁ ଧର୍ମକୁ ସମାନ ଅଧିକାର ଓ ସମ୍ମାନ ମିଳେ
ତାହା ହେଉଛି, ଭାରତ । ଭାରତର ଏକିତା,
ଅଖଣ୍ଡତା ସବୁବେଳେ ଏମିତି ହିଁ ବଜାୟ ରହୁ,
ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଏବଂ ଆଶା କରୁଛି ବର୍ଷ
୨୦୧୭ ଆମ ପାଠକ ପାଠିକାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସୁଖ,
ଶାନ୍ତ, ମୈତ୍ରୀ, ପ୍ରେମ ଓ ସମୃଦ୍ଧିର ବର୍ଷ ହେଉ ।

ଧନ୍ୟବାଦ

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପ୍ରଚ୍ଛାଦନା, ସମ୍ପାଦକ

ଚଳିତ ସଂସ୍କରଣରେ...

ସମ୍ପାଦକୀୟ	୪	ତୃଣହତ୍ୟା ମହାଦୋଷ	୨୦
ଅବଶୋଷ	୧୦	କମଳାକାନ୍ତ ସୁକୁଦି	
ପ୍ରଭତ ଗୁରୁ		ନମସ୍କାର କାହିଁକି କରବା ?	୨୧
ବ୍ୟାସକବ ଫକୀରମୋହନ	୧୧	ପ୍ରତ୍ନ ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ	
ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ		ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା : ରତ୍ନପ୍ରାବ	୨୪
ପଦ୍ୟ କଥା	୧୪	ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ	
ଦୁର୍ଗା ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ		ପ୍ରିୟା - ୨	୨୬
ଆସ ଦେଖିଯିବା ସ୍ନାନପୂର୍ଣ୍ଣିମା	୧୭	ଅନୁପମ ବେହେରା	
ହିମାଂଶୁ ଶେଖର ବାରିକ		ସ୍ୱାର୍ଥପର ଏ କଳିଯୁଗର ମଣିଷ	୩୦
ବୋଉର ମାଣବସା	୧୮	କ୍ଷେତ୍ରବାସୀ ଜେନା	
ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ନାୟକ		ସାଇଡ଼ ଇଫେକ୍ଟ୍ ତତ୍ ମୋବ	୩୧
ବରଗଛ ଓହଳ	୧୯	ରଞ୍ଜନ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ	
ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ନାୟକ			

<http://www.facebook.com/odiaparibar>

ଆଧୁନିକ ପୀରତ ୩୩

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ନାଥ

ସତରେ କଣ ମୋତେ ଭଲ ପାଉଛି ୩୫

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ନାଥ

ମିଡ଼ବ୍ରେନ୍ ଆକ୍ସିଭେସନ୍ : ଗୋରଖଧରା ୩୬

ବାଲ୍ଲୀକି ନାୟକ

ଅବଶ୍ୟକୀୟ ଓଡ଼ିଶା ୪୦

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ମୋତେ ମରବାକୁ ଦିଅ : ଆତଙ୍କବାଦୀ ୪୪

ପ୍ରୀତିପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ମହାପାତ୍ର

ଦୃଶ୍ୟ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ? ? ? ୪୭

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ତୁମ ଭଲପାଇବା ୫୨

ଡା ସନ୍ଧ୍ୟାରଣୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ହସ କଥା ୫୨

ଦୁର୍ଗା ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ବିଶେଷ ସୂଚନା ୫୩

ଭଗବାନ ସମସ୍ତଙ୍କର ମନୋହାମନା ପୂରଣ କରନ୍ତୁ । ନୂଆ ବର୍ଷରେ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର ହେଉ । ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତମୟ ହେଉ । ସମସ୍ତେ ସୁଖଶାନ୍ତରେ ରହନ୍ତୁ । ସର୍ବତ୍ର ସୁଖ, ଶାନ୍ତ, ମୈତ୍ରୀ, ଭୃତୃ, ବନ୍ଧୁତା, ପ୍ରେମ ଓ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟର ବାତାବରଣ ରହୁ ।

ନବବର୍ଷର ଅଭିନନ୍ଦନ

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାର ଆଗାମୀ ସଂସ୍କରଣ ଆସନ୍ତା ମାସ (ଫେବୃଆରୀ) ଦଶ ତାରିଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ନିଜ ଲେଖା ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ଇଚ୍ଛୁକ ଲେଖକଲେଖିକା ନିଜ ଲିଖିତ କୃତିକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍‌ଦ୍ୱାରା ପଠାଇ ପାରିବେ କିମ୍ବା ଚିଠିଦ୍ୱାରା ପଠାଇ ପାରିବେ । ଅଧିକ ସୂଚନା ପାଇଁ ପତ୍ରିକାର ଶେଷ ପୃଷ୍ଠାକୁ ପଢନ୍ତୁ ।

<http://www.facebook.com/groups/aahwaan>

ପ୍ରଭତ ଗୁରୁ

ଅବଶୋଷ

ଆଖିର ଲୁହକୁ ଓଠ ପିଉଅଛି

ତଳ ତଳ ଜଳେ ମନ,

କେତେ ଯେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏ ଛୁତ ତଳେ

ଦେଖି ଯାଲେ ଧରେ ଧନ [୧]

ଠିକଣା ଡୋର ଖୋଜି ପାଉନାହିଁ

ସମୟ ଗଲଣି ସର,

କେବେ ତୁ ବୁଝିବୁ ଫେର ଆସିବୁ ଲେ

ଆଶା ମୋର ଅସୁମାରୀ [୨]

ଆଖିରୁ ମୋର ନିଦ ହଜିଯାଏ

ମନେ ପଡ଼େ ତୋର ସ୍ମୃତି

ସକାଳ ସଞ୍ଜରେ ଝୁରୁଛି ତୋତେ ଲେ

ଅତୁଲ ତୋର ସେ ପ୍ରୀତି [୩]

ଆଖିର ପଲକେ ଗୁହିଁ ରହୁଥିବ

ଅପେକ୍ଷାର ନାହିଁ ଶେଷ

ପ୍ରେମକୁ ମୋର ପାଇ ପାରିଲନି

ରହଗଲ ଅବଶୋଷ [୪]

ଯାଜପୁର, ଓଡ଼ିଶା

ମୋବାଇଲ୍ :

ବ୍ୟାସକବି ଫକୀରମୋହନ ସେନାପତି

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ଗଳ୍ପ ଜଗତର ଔଜ୍ଞାତମ ତାରକା ଥିଲେ ଶ୍ରୀ ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି । ଜନ୍ମ ସମୟରେ ବ୍ରଜମୋହନ ଭାବରେ ନାମିତ ଏହି ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ବାଲ୍ୟକାଳରେ ଅନେକ ବ୍ୟଥା ହେତୁ ଦୁର୍ବଳ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଡାକ୍ତାଳୀନ ଚିକିତ୍ସକ ବା ଫକୀର ମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ନିଆଯାଉଥିବା ହେତୁ ପ୍ରକାରନ୍ତରେ ତାଙ୍କ ନାମ ଫକୀରମୋହନ ବୋଲି କର ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

୧୮୪୩ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସର ୧୩ ତାରିଖ ଦିନ ଏହି ମହାନ ଗଣନାୟକ, ଲେଖକ, ଯୁଗପ୍ରବର୍ତ୍ତକ, ଔପନ୍ୟାସିକ, କବି ତଥା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରମୁଖ ପୁରୋଧାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶ୍ରୀ ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ଜନ୍ମ ଅବଭକ୍ତ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ମଲ୍ଲିକାଶପୁର ଗ୍ରାମରେ ପିତା ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଚରଣ ସେନାପତି ଓ ମାଆ ତୁଳସୀ ଦେବୀଙ୍କ ଔରସରୁ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ବସୟ ତାଙ୍କୁ ମାତ୍ର ଦେଢ଼ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ପିତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଚିତ୍ତବର୍ଷ ବୟସ ବେଳକୁ ସେ ମାଆଛେଉଣୁ ହୋଇଥିଲେ । ପିଲାଦିନୁ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ହରାଇବା ପରେ ବ୍ରଜମୋହନ ନିଜ ଜେଜେମାଙ୍କ ଲଳନ ପାଳନରେ ବଡ଼ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପିଲାଦିନେ ବ୍ରଜମୋହନ ବାରମ୍ବାର ଅସୁସ୍ଥତା ଭୋଗ କରୁଥିବା ହେତୁ ତାଙ୍କ ଜେଜେମା ତାଙ୍କୁ ଫକୀରମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇ ଯାଉଥିଲେ । ଏବଂ ସେ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଭରୁଥିଲେ ଯେ କେବଳ ଫକୀରମାନଙ୍କ ଦୟାରୁ ହିଁ ବ୍ରଜମୋହନର ଜୀବନ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିଲା,

ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ନାମ ଫକୀରମୋହନ ବୋଲି
କରିଦେଇଥିଲେ ।

ସେ ବାଲେଶ୍ୱରର ବାରବାଟୀ ବନ୍ଦ୍ୟାଳୟରେ
ମାଇନର୍ ପାସ କରିବାପରେ ବନ୍ଦ୍ୟାଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ଆର୍ଥିକ ଅନଟନ ହେତୁ ସେ ପାଠ ପଢ଼ା
କରିନପାରି, ସେହି ବନ୍ଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷକତା କରିବା
ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ସେ ବାଲେଶ୍ୱର
ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ କରଗଣୀ ଭାବରେ ଏବଂ
ପରେ ପରେ ବାଲେଶ୍ୱର ମିଶନ ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷକତା
କରିଥିଲେ ।

ସେ ବଉଳ ଭାଷାରେ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଲେଖାମାନ
ପଢ଼ିବା ସହିତ ଗବେଷଣା କରୁଥିଲେ । ସେ ଓଡ଼ିଆ
ସମେତ, ଇଂରାଜୀ, ବଙ୍ଗାଳୀ ଏବଂ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ମହାନତା
ସେତେବେଳେ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ଯେତେବେଳେ ତତ୍କାଳୀନ
ଇଂରେଜ ସରକାର ଓଡ଼ିଆଭାଷାର ଅବସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରଶ୍ନାବତୀ
କରିଦେଇ ଓଡ଼ିଶାରେ ବଙ୍ଗାଳୀ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଭାଷାରେ
ବନ୍ଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ମହାନ ଯୁଗଜନ୍ମା ଫକୀରମୋହନ
ସେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଆନ୍ଦୋଳନର ମଙ୍ଗ
ଧରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ସେ
ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରେସ ସ୍ଥାପନ କରି ବନ୍ଦ୍ୟାଳୟର ବଉଳ
ଶ୍ରେଣୀପାଇଁ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକମାନ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଛପାଇ
କଲକତାରେ ଥିବା ଇଂରେଜ ମହକମାରେ ନେଇ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା
ହେତୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ ହେବ

ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା ।

ଫକୀରମୋହନଙ୍କ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟର ପରକାଷ୍ଠା ତାଙ୍କୁ
ଇଂରେଜ ସାହେବମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ମାନ
ଆଣିଦେଇଥିଲା । ବାଲେଶ୍ୱରର ତତ୍କାଳୀନ ଜିଲ୍ଲାପାଳ
ଜନ୍ ବମ୍ସ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ
ନିଜର ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କୁ ନୀଳଗିରିର
ଦିଞ୍ଚାନ ପଦବୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପରେ ପରେ
ଫକୀରମୋହନ ତମପଡ଼ା, ଦେଙ୍କାନାଳ, ଦଶପଲ୍ଲୀ,
ପାଲଲହଡ଼ା, କେଉଁଝର ଆଦି ସ୍ଥାନରେ ଦେଞ୍ଚାନ ଦାୟିତ୍ୱ
ତୁଲାଇଥିଲେ । ନିଜର ସମଗ୍ର ଜୀବନ ସେ ଭାଷା ଓ
ସାହିତ୍ୟପାଇଁ ନିୟୋଜିତ କରିଥିଲେ ।

୧୮୭୮ ମସିହାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ସେ
ଉତ୍କଳ ପ୍ରେସର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ । ଏବଂ ସେ
ଓଡ଼ିଆଭାଷାରେ ଅନେକ ପତ୍ରପତ୍ରିକା ଓ ସମ୍ବାଦପତ୍ର
ପ୍ରକାଶିତ କରିଥିଲେ । ସେ ବୋଧଦାୟିନୀ, ନବସମ୍ବାଦ
ଓ ସମ୍ବାଦବାହୁକା ନାମରେ ଅନେକ ପତ୍ରିକାର
ସମ୍ପାଦନା ଦାୟିତ୍ୱ ସୁଗୁରୁରୂପରେ ତୁଲାଇଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆ
ଭାଷାର ଉନ୍ନତ, ପ୍ରଗୁର ଓ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ସେ ଉତ୍କଳ
ଭାଷା ଉନ୍ନତ ବଧାନ ସଭା ନାମକ ଏକ ସଂଗଠନ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ଓଡ଼ିଶା ଭୂମିପାଇଁ
ସେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ
ସଂଗଠନର ସେ ପୁରୋଧାଥିଲେ । ୧୯୧୨ ଓ ୧୯୧୭
ମସିହାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜର ବାର୍ଷିକ
ସମାବେଶରେ ସେ ସଭାପତି ପଦ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଗଳ୍ପ ଓ ଉପନ୍ୟାସ ତଥା
ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍ତରରେ ପ୍ରଥମ ଓପିପନ୍ୟାସିକ ଭାବରେ

ଆମେ ଫକୀରମୋହନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବା ଉଚିତ । ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ରଚିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପନ୍ୟାସ ତତ୍କାଳୀନ ଓଡ଼ିଶାର ଏକ ନିଜ୍ଜକ ଚିତ୍ରଣ ଥିଲା, ସେ ଲେଖିଥିବା ଛଅମାଣ ଆଠଗୁଣ୍ଠ, ମାମୁଁ, ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓଡ଼ିଆଭାଷାର କାଳଜୟୀ କୃତି । ଏହି ଗୁରୋଟି ଉପନ୍ୟାସ ବ୍ୟତୀତ ସେ ନିଜର ଆତ୍ମଜୀବନୀ ମଧ୍ୟ ଲେଖିଥିଲେ, ଯାହାର ନାଆଁ ଥିଲା, ଆତ୍ମଜୀବନ ଚରଣ ।

୧୮୭୦ ମସିହାରେ ସେ ଓଡ଼ିଆଭାଷାର ପ୍ରଥମ କ୍ଷୁଦ୍ରଗଳ୍ପ ଲେଖିଥିଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀନିଆ, ଯାହା ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ବୋଧଦାୟିନୀ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାପରେ ୧୮୯୮ ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ରଚିତ ରେବତୀ ବହୁତ ଜନପ୍ରିୟତା ଲାଭ କରିଥିଲା । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ, ଲକ୍ଷ୍ମୀନିଆ ଯଦିଓ ଫକୀରମୋହନଙ୍କ ପ୍ରଥମ କ୍ଷୁଦ୍ରଗଳ୍ପ କିନ୍ତୁ ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍ତରରେ ତାଙ୍କୁ ଭାରତର ପ୍ରଥମ କ୍ଷୁଦ୍ରଗଳ୍ପ ରଚନାକାର ଭାବରେ ସମ୍ମାନ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ପରେ ପରେ ସେ ଅନେକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗଳ୍ପ ଯଥା ପେଟେଣ୍ଟ ମେଡ଼ିସିନ୍, ତାଳମୁନସୀ, ଅଧର୍ମବିତ୍ତ, ରଣ୍ଡିପୁଅ ଅନନ୍ତା, ସତ୍ତ୍ୱ ଜମିଦାର ଆଦି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଉପନ୍ୟାସ ଓ କ୍ଷୁଦ୍ରଗଳ୍ପରେ ପ୍ରବୀଣ ଫକୀର ମୋହନ କାବ୍ୟ ରଚନାରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ପରିମାଣର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ କବିତା ସଂଗ୍ରହ ଉତ୍କଳ ଭ୍ରମଣ ୧୮୯୨ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ପରେ ସେ ପୁଷ୍ପମାଳା, ଉପହାର, ପୂଜାଫୁଲ, ପ୍ରାର୍ଥନା, ଧୂଳି ଆଦି ଅନେକ କାବ୍ୟ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ନିଜର ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀ ଅସୁସ୍ଥ ଥିବା ସମୟରେ ସେ ସଂସ୍କୃତରେ ରଚିତ ରମାୟଣ ଓ ମହାଭାରତକୁ

ଓଡ଼ିଆରେ ଅନୁବାଦ କରି ଶୁଣାଉଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଓଡ଼ିଆଭାଷାରେ ସରଳ ଭାବରେ ଭାଷାନୁବାଦିତ ରମାୟଣ ଓ ମହାଭାରତ ହୋଇଥିବା ହେତୁ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟାସକବି ବୋଲି ଉପାଧି ଦିଆଯାଏ । ଏହାବ୍ୟତୀତ ତତ୍କାଳୀନ ବାମର ରଜ୍ୟର ରଜା ତାଙ୍କୁ ସରସ୍ୱତୀ ଉପାଧିରେ ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲେ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ତରରେ ସେ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖୀ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ । ବାଲ୍ୟ ସମୟରେ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ହରାଇଥିଲେ ସେ, ଏହାପରେ ବାରମ୍ବାର ଅସୁସ୍ଥ ରହୁଥିଲେ । ୧୮୫୬ ମସିହାରେ ସେ ବିବାହ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ହରାଇଥିଲେ । ପୁଣି ୧୮୭୧ ମସିହାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବାହ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେ ହଇଜାରେ ପ୍ରାଣ ହରାଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଠାରୁ ଜନ୍ମିତ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ର ମାତ୍ର ଛଅ ବର୍ଷ ବୟସରେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରିଥିଲା, ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଓଷରସରୁ ଜନ୍ମିତ ପୁତ୍ର ସହ ତାଙ୍କର ମନାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଅନେକ ଦୁଃଖରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଆମକୁ ଅନେକ ଉପାଦେୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ଏକ ଉନ୍ନତ ଭାଷା ଭଣ୍ଡାର ଦେଇଯାଇଛନ୍ତି ।

ଦୁର୍ଗା ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପଦ୍ୟ କଥା

ସ୍ୱଳ୍ପ ପୁଞ୍ଜି ବନ୍ଦୟୋଗ କରି ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଧାନକଳ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଶ୍ରୀ ବଳରାମ ମହାନ୍ତ । ହାଡ଼ଭଙ୍ଗା ପରଶ୍ରମ ସହତ, ବୁଦ୍ଧିବଦେକ ଖଟେଇ ସେ ଦିନକୁ ଦିନ ଉନ୍ନତର ପଥ ଦେଖୁଥିଲେ । ଦିନ ଆସିଲା, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଧାନକଳର ଡାକନାଁ ହୋଇଗଲା ସାରା ଓଡ଼ିଶାରେ । ଗାଁ ଗଣ୍ଡା ଗଳକନ୍ଦିରେ ଘରେ ଘରେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ କଳର ଗୁଢ଼ଳ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଉନ୍ନତ ଗୁଣମାନକୁ ଧାନରେ ରଖି ସେ ଯେଉଁ ସେବା ଦେଲେ ତାହା ଫଳରେ ତାଙ୍କ ଧାନକଳ ଗୁଢ଼ଳ ସମସ୍ତେ ଖୋଜିଲେ । ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଲୋକ ବାରମ୍ବାର କେବଳ ସେହି ଗୁଢ଼ଳ ହିଁ ଖାଇବାକୁ ଚାହୁଁଲେ ।

କୁହାଯାଏ, ‘ତୁଣ୍ଡ ବାଇଦ ଶହସ୍ର କୋଶ’, ଦିନ ଆସିଲେ ବଳରାମ ବାବୁଙ୍କ ନାଁ ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ଖ୍ୟାତି ଲାଭ କଲା । ମା ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ହେତୁ ସେ ଦିନ ରାତି ନିଜ ପରଶ୍ରମର ସୁଫଳ ପାଇବାରେ ଲାଗିଲେ । ତାଙ୍କ ଉତ୍ପାଦର ପ୍ରଶଂସା ଯେତକ ତାଙ୍କ ନିଜର ଯଶଖ୍ୟାତି ସେତକ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣେ ଜଣାଶୁଣା ଶିଳ୍ପପତି ଭାବରେ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଘର ନୁହେଁ ତ ରାଜ ଉଆସ । ବାହାରେ ସୁରକ୍ଷାକର୍ମୀ, ଭିତରେ ବଲ୍ଲି କୁକୁର । ସବୁପ୍ରକାର ବିଳାସବ୍ୟସନରେ ବଳରାମବାବୁ ସମୃଦ୍ଧ ।

ଦୁଇପୁଅ ବିବାହତ, ତେଣୁ ଘରେ ସବୁବେଳେ ଗହଳ

ଚହଲ, ପୁଅ ନାତକଙ୍କ ସହ ବେଶ ଭଲରେ ସମୟ ବିତୁଥାଏ ବଳରାମଙ୍କ । ପୁଅମାନେ ବାପାଙ୍କ କାନ୍ଧସହ କାନ୍ଧ ମିଶେଇ ତାଙ୍କ କାରବାରକୁ ଆଗକୁ ନେଲେଣି । ତଥାପି ବଳରାମ ନ ଗଲେ କୌଣସି କାମ ସୁରୁଖୁରୁରେ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଏତେ ସାଜ ସଉଜରେ ରହୁଥିବା ଏବଂ ବଳାସରେ ଦିନ କାଟୁଥିବା ବଳରାମବାରୁ କିନ୍ତୁ ଦିନେ ମୋଟର ଗାଡ଼ି ବ୍ୟବହାର କରନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସାଇକେଲ ଭଲ ତ ସେ ଭଲ । ସାଇକେଲରେ ବସି ଧାନକଳ ଯାଆନ୍ତି, ବଜାର କରନ୍ତି, ବେଳେ ବେଳେ ସହର ବାହାରକୁ ସାଇକେଲ ନେଇ ମାଡ଼ିଯାଆନ୍ତି । କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ସାଇକେଲ ଚଳାଇବା ବାରୁଙ୍କ ଗୋଟେ ସଉକ । ଘରେ ଗାଡ଼ି ମୋଟରର ଅଭାବ ନଥାଇ ସୁଦ୍ଧା ବଳରାମ ବାରୁ ସାଇକେଲ ଚଳାଇବା ଦେଖି କିଛି ଲୋକ ନାକରେ ଆଙ୍ଗୁଠି ଦେଇ ହସନ୍ତି, କୁହନ୍ତି ଏତେ ସମ୍ପତ୍ତି କଣ ମରବା ବେଳକୁ ଧରକ ଯିବ ? ହେଲେ ବଳରାମ ବାରୁ ସେ ସବୁ କଥାକୁ କେବେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇନାହାନ୍ତି ।

ଅବଶ୍ୟ କେବେ କେବେ ବନ୍ଧୁମାନେ ଦେଖାହେଲେ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଭୁଲନ୍ତି ନାହିଁ । କହନ୍ତି, ଆରେ ତୋ ସଉକ ପରେ, ଅନ୍ତତଃ ତୋ ସମ୍ମାନକୁ ଦେଖି ତ ସାଇକେଲ ଛାଡ଼ିଦେ । ଦୁନିଆରେ ଗରିବରୁ ଗରିବ ଲୋକମଧ୍ୟ ଆଜକାଲି ମୋଟର ଚଢ଼ିଲଣି, ଆଉ ତୁ ଏତେ ବଡ଼ ଶିଳ୍ପପତି ହୋଇମଧ୍ୟ ସେଇ ପୁରୁଣା ସାଇକେଲ ଧରି ବୁଲୁଛୁ ? ତୋ ପୁଅମାନେ କଣ ଭରୁଥିବେ କହିଲୁ ? ବାଟଘାଟରେ ଯିବାଆସିବା ଲୋକ ତୋତେ କଣ କହୁଛନ୍ତି

ଜାଣିଛୁ ?

ବଳରାମବାରୁ କିନ୍ତୁ ସବୁ ଶୁଣି ହସିଦେଇ କହନ୍ତି, 'ଏବେ ବି ସମୟ ଅଛି, ତୁମେମାନେ ବି ସାଇକେଲ ଧରି ପକାଅ, ନହେଲେ...' ସାଙ୍ଗମାନେ ବରକ୍ତ ଭାବ ଦେଖାଇ କହନ୍ତି ନହେଲେ କଣ ହେବ ? ବଳରାମ ବାରୁ ହସିଦେଇ ସାଇକେଲ ଧରି ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି । ଘରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ବଳରାମ ବାରୁଙ୍କ ଏହି ସାଇକେଲ ପ୍ରେମକୁ ବରୋଧ କରନ୍ତି । ବହୁତ ବୁଝା ସୁଝା କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ବଳରାମ ବାରୁ କିଛି ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ପୁଅମାନେ ଜିଦ୍ କରି ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ କାର ଗୋଟିଏ କଣି ଆଣିଦିଅନ୍ତି । ଭଲ କରି ତାଗିଦ୍ କରଦିଅନ୍ତି । ଆଜିଠୁ କେବଳ କାରରେ ହିଁ ଆପଣ ଯିବାଆସିବା କରବେ । ସାଇକେଲ ବନ୍ଦ । ଆମ ରାଇସ୍ ମିଲରେ କାମ କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନେ ଗାଡ଼ିରେ ଆସୁଛନ୍ତି ଆଉ ଆପଣ ସାଇକେଲରେ ଆସିବା ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁନ । ଅନ୍ତତଃ ଆମ ପରିବାରର ସମ୍ମାନ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ଦେଖି କାରରେ ହିଁ ଆସ । ଏହା ଶୁଣି ଲୁହ ଛଳ ଛଳ ଆଖିରେ ବଳରାମ କୁହନ୍ତି, 'ଏହି ସାଇକେଲରେ ବସେଇ ତୁମ ଦୁଇଟାକୁ ବଡ଼ କରଥିଲି । କେତେ ବୁଲିଛ ତୁମେ ଏଇ ସାଇକେଲରେ । କେତେ ଖୁସି ହେଉଥିଲେ ତୁମେ ଦୁଇଜଣ । ସବୁଆଡ଼େ ବୁଲି ଯାଉଥିଲ, ସ୍କୁଲ, ବଜାର, ସହର । ସେତେବେଳେ ତ କିଛି ଖରାପ ଲାଗୁନଥିଲ ? ଏବେ କାହିଁକି ଲାଗୁଛି ? ହଇରେ ସେତେବେଳେ ତ ଜିଦ୍ କରୁଥିଲ ଆମକୁ ସାଇକେଲରେ ବସେଇ ବୁଲେଇ ନିଅ ବୋଲି ? ଆଜି ତମେ ସବୁ ଷ୍ଟାଟସ୍ ଦେଖେଇ ହଉଛି ?

ମୁଁ ସେତେବେଳେ ଯେମିତି ଥିଲି ଏବେ ବି ସେମିତି ହିଁ ଅଛୁ ଆଉ ସବୁବେଳେ ଏମିତି ହିଁ ରହିବି ? ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ମୁଣ୍ଡରେ ନ ଚଢ଼ିଲେ ହିଁ ଭଲ । ଥରେ ମୁଣ୍ଡରେ ଏ ସବୁର ଗର୍ବ ଚଢ଼ିଲେ ମନୁଷ୍ୟର ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ଆସିଯାଏ । ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୋ ସାଇକେଲ ଚଳେଇ ମିଲ୍‌କୁ ଆସିବା ଭଲ ଲାଗୁନି ତା ହେଲେ କାଲିଠୁ ମୁଁ ଆଉ ମିଲ୍‌କୁ ଆସିବି ନାହିଁ । ତମେ ମାନେ ତ ବଡ଼ ହେଇଗଲଣି । ମୁଣ୍ଡକୁ ହାତ ପାଇଲଣି । ମୋତେ ଆଉ କାହିଁକି ପଚାରବ ? ମୋର ରହିବା ନ ରହିବା କିଛି ଫରକ ପକାଏନି ନା । ମୋର ପଦିଏ କଥା କିନ୍ତୁ ମନେ ରଖୁଥାଅ, ଧନ ଠାରୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବଡ଼ ସମ୍ପଦ ।

ସେହି ଦିନଠାରୁ ବଳରାମବାରୁ ଆଉ ମିଲି ଯାଇନାହାନ୍ତି । ଅନେକ ବର୍ଷ ବିତଗଲଣି । ବୟସ ଦିନକୁ ଦିନ ଗଢ଼ି ଚାଲିଛି । ବୟସର ସାତଟି ଦଶକରେ ପାଦ ଦେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବଳରାମ ପୂର୍ବପର ଯୁବସମ ତେଜସ୍ୱୀ ଅଛନ୍ତି । ଠିକ୍ ସେମିତି ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ, ସୁସ୍ଥସବଳ ଥାଏ । ହେଲେ ବଳରାମଙ୍କ ବନା ଉପସ୍ଥିତିରେ ତାଙ୍କ ମିଲ୍‌ର ଅବସ୍ଥା ଜର୍ଜର ହୋଇଗଲଣି । ପୁଅମାନେ ଆଉ ପୂର୍ବପର ସମ୍ପତ୍ତି ନାହାନ୍ତି । ମିଲ୍‌ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିନକୁ ଦିନ କମ ହେବାରେ ଲାଗି ଦିନ ଆସିଲା ଯେମିତି ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ପୁଅମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଉ ଭେଜଗାରମ୍ପା ରହିଲେ ନାହିଁ । ମାନସିକ ଚିନ୍ତାରେ ଦିନକୁ ଦିନ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ରୋଗୀ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ସେମାନେ । ବୁଢ଼ ପ୍ରେସର, ଡାଇବେଟିସ୍ ଆଉ କେତେ କଣ ରୋଗ ସବୁ ମାଡ଼ିବସିଲା । ଦିନଥିଲା ରୂପାଥାଳରେ ବସି ସୁଖାଦ୍ୟ ଖାଇଥିବା ପିଲାମାନେ ଏବେ

ସବୁପ୍ରକାର ସୁଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ମନା ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଡାକ୍ତରୀ ପରାମର୍ଶ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଦୁଃସହ କରିଦେଇଥିଲା । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ କିଛି ସମୟ ବ୍ୟାୟାମ କରିବାପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ସାଇକେଲ ଚଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଗାଡ଼ି ମୋଟର ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ ସାଇକେଲରେ ଯିଆ ଆସିବା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ ।

ସେମାନଙ୍କ ଦୂରବସ୍ଥା ଦେଖି ବଳରାମ ମନ ଦୁଃଖ କରୁଥାନ୍ତୁ ଯାହା, ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ ମନେ ପକେଇ ଦେଇନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ବାପାଙ୍କ ସହ କଣ କରିଥିଲେ । ଦିନ ଆସିଲା ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜେ ନିଜେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ ହେଲା ଯେ ବାପାଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର କାରଣ କଣ । କାହିଁକି ସେ ସବୁବେଳେ ସାଇକେଲକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ, ସେମାନେ ବାପାଙ୍କ କଥା ନ ମାନି ନେଡ଼ିଗୁଡ଼ କହୁଣୀକୁ ବୋହୁଗଲା ପରେ ଆଉ କିଛି କରିବାର ନଥିଲା ।

କୁଚଣ୍ଡା, ରାମଜପଡ଼ା

ସମ୍ବଲପୁର, ଓଡ଼ିଶା

ମୋବାଇଲ୍ - ୯୫୮୩୩୨୨୧୪୩

ହିମାଂଶୁ ଶେଖର ବାରିକ୍

ଆସ ଯିବା ଦେଖୁ ସ୍ଥାନପୂର୍ଣ୍ଣମା

ଗୁଲରେ ମିତ ଯିବା ଦେଖୁ ଦେବ ସ୍ଥାନ ପୂର୍ଣ୍ଣମା
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦର୍ଶନ କରିବା ଜଗନ୍ନାଥ ମହିମା ।
 ଜଗତର ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥ ଜନମ ଦବସ
 ଉତ୍ସବ ମୁଖର ପୁରୀ ଧାମେ ହୋଇବା ହରଷ ।
 ମଣି ମାଲ୍ୟ ଗୁମର ପତାକା ତୋରଣ ସଜ୍ଜିତ
 ସ୍ଥାନମଞ୍ଚ ହୋଇବ ଧୂପ ଚନ୍ଦନ ସୁରଭିତ ।
 ଦକ୍ଷିଣ ଦଗରେ ଅଛୁ ଯେତେ କୃପ ପୁଣ୍ୟମୟ
 ସୁନା ରୂପା ତମ୍ବା କଳସୀରେ ଅଣାଯିବ ପୟ ।
 ଶାସ୍ତ୍ର ବଧୂ ମତେ ଏଥି କରଯିବ ଅଧିବାସ
 ତନି ଠାକୁର ପହଣ୍ଡି ସର୍ବେ କରିବ ଉଲ୍ଲାସ ।
 ଛତ୍ର ଗୁମର ବ୍ୟଜନ କରଯିବ ଉତ୍ତୋଳନ
 ଆହ୍ଲାଦିତ କରିବ ହୃଦ ବଭୃନ୍ନ ବାଦ୍ୟସ୍ତନ ।
 ସ୍ଥାନ ମଣ୍ଡପରେ ମହାପ୍ରଭୁ ହୋଇବେ ବିରଜିତ
 ବଦନ ବ୍ୟତୀତ ହୋଇବ ସର୍ବାଙ୍ଗ ଆଗ୍ରଦିତ ।
 ଏକ ଶତ ଆଠ କଳସୀ ଜଳେ କରିବେ ସ୍ଥାନ
 ସମଦ୍ରଞ୍ଜେଷ୍ଟା ମନ୍ତ୍ରର ପାଠ କରିବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
 ବସ୍ତ୍ର ଚନ୍ଦନ ମାଲ୍ୟ ତଥା ନାନା ଭକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟରେ
 ବଧୂ ମତେ ପୂଜା ବପ୍ର କରିବେ ଭକତି ଭରେ ।
 ଦକ୍ଷିଣ ମୁହଁ ହୋଇ କରିବେ ଅଣସର ଯାତ୍ରା
 ହାର୍ ନୀଳାଦି ଅଳଙ୍କାର କାଢ଼ି ନେବେ ଦଇତା ।
 ଅତି ପୁଣ୍ୟମୟ ଅଟେ ଦେବସ୍ଥାନ ଦରଶନ
 ପୁରଣ କହଇ ଏହା କରେ ମୋକ୍ଷ ପରଦାନ ।
 ସ୍ଥାନାବଶେଷ ଜଳ କରିଲେ ଶରୀରେ ଲେପନ
 ସର୍ବ ମନୋସ୍କାମ ଭକ୍ତର ହୋଇଥାଏ ପୂରଣ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ନାୟକ

ବୋଉର ମାଣବସା

ଗୁରୁବାର ଦିନ ବୋଉ ଲେପା ପୋଛୁ କରେ !
ତା ପରେ ଯାଇ କି ସେ ଫୁଲ ତୋଳି ଆଣେ !!
ଗୁରୁବାର ଦିନରେ ଯେ ରାତିରୁ ସେ ଉଠେ !
ଘଣ୍ଟ ହୁଳ ହୁଳରେ ଯେ ଗୁରୁ ଆଡ଼େ କମ୍ପେ !!

ଝୋଟି ପଣାରେ ଯେ ଘର ହସି ଉଠେ !
ଗୁରୁ ଆଡ଼େ ଝୁଣାରେ ଯେ ଘର ବାସି ଉଠେ !!
ସକାଳେ ସକାଳେ ଘର ପୂଜା ପାଠ ସରେ !
ସେ ଦିନରେ ବୋଉ ମୋର ମାଣବସା କରେ !!

ଗୁରୁବାର ଦିନ ପୁର ଉପାସରେ ରହେ !
ଦିନ ବେଳା ଯାଇକି ସେ ମଣ୍ଡା ଭୋଗ ଖାଏ !!
ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ପୁଣି ସେ ତ ପୂଜା ପାଠ କରେ !
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁରଣ ବହିକୁ ସେ ପଠନ ଯେ କରେ !!

ସମସ୍ତଙ୍କ ଆରୋଗ୍ୟ ଯେ କାମନା ସେ କରେ !
ଏହି ଭଳି କଟେ ମାର୍ଗଶୀର ଗୁରୁବାର !!
ଘଣ୍ଟ ହୁଳ ହୁଳରେ ଯେ କଟେ ପୁର ଦିନ !!!

ସିଦ୍ଧଲ୍-ମେଣ୍ଟେନାନ୍ସ୍

ବେଦାନ୍ତ ଲିମିଟେଡ଼ (ଝେରଲାଇଟ୍ ଗ୍ରୁପ୍)

ଲଞ୍ଜିଗଡ଼, କଳାହାଣ୍ଡି

ମୋ : ୯୭୭୭୪୫୭୨୧୭

ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ନାୟକ

ବରଗଛ ଓହଲ

ବରଗଛ ଓହଲ, ବରଗଛ ଓହଲ ।
 ପିଲଦିନେ କେତେ ଖେଳୁ ତା ଗଛ ମୂଳରେ
 ଟନ୍ ଟନ୍ ଆବାଜରେ ଖୁସିର ଲହରେ ।
 ଖେଳଛୁଟି ଆସିଗଲା ଗୁଲିଯିବା ସହଳ
 କେତେ ଆନନ୍ଦରେ କାଟୁ ତ ଗଛ ମୂଳରେ
 ବରଗଛ ଓହଲ ବରଗଛ ଓହଲ ।
 ଗୋଟାଏ ଉପରେ ଗୋଟାଏ ଝୁଲୁ ତ ଗଛ ତେରରେ ।
 ଝୁଲୁ ଥାଉ ଆମେ କେତେ ଆନନ୍ଦରେ
 ତା ଗଛ ତେରରେ ।
 ଝୁଲୁ ଝୁଲୁ କେତେ ଖାଲରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ
 ଦେହ ମୁଣ୍ଡ ଓଦାକର ଦୁଃଖରେ ଫେରନ୍ତୁ ।
 କେତେ ମଜା କେତେ ସଜା, କାଟନ୍ତୁ ତା ମୂଳରେ ।
 ସେ ଦିନ କି ଆଉ ଆସିବ,
 ସେହି ସ୍ମୃତିଭର ଦିନ କି ଫେରିବ ।
 ସିଭଲ୍ ମେଣ୍ଟେନାନ୍ସ
 ବେଦାନ୍ତ ଲିମିଟେଡ଼ (ଷ୍ଟେର୍ଲିଙ୍ଗର୍ ଗ୍ରୁପ୍)
 ଲଞ୍ଜିଗଡ଼, କଳାହାଣ୍ଡି
 ମୋବାଇଲ୍ : ୯୭୭୭୪୫୭୨୧୭

କମଳାକାନ୍ତ ପ୍ରଧାନ

ଭୃଣହତ୍ୟା ମହାଦୋଷ

ମାଆ ଦରକାର, ଭଗ୍ନୀ ଦରକାର
ଆଉ ପତ୍ନୀ ଦରକାର,
ଦୁନିଆ ଆଲୋକ ନ ଦେଖୁଣୁ କିନ୍ତୁ
କନ୍ୟା ଭୃଣ ନଷ୍ଟ କର ।
କନ୍ୟା ରହିଲେ ତ ମାଆକୁ ପାଇବ
ଭଉଣୀ, ସ୍ତ୍ରୀ ମିଳିବ,
ଅଜବ ଦୁନିଆ ଝିଅ ଗୃହେଁନାହିଁ
ଏ ସବୁ କେମିତି ହେବ ?
ଆଜର ସମାଜେ ସଭୁଏଁ ସମାନ
ପୁଅ ହେଉ ଅବା ଝିଅ,
ଝିଅଟିଏ ବୋଲି କଥାଁ ହତାଦର
ସଗର୍ବେ ଜନମ ଦିଅ ।
କନ୍ୟା ସନ୍ତାନକୁ ବଞ୍ଚାଅ ହେ ଆଜ
କନ୍ୟା ତ ଘରର ଲକ୍ଷ୍ମୀ,
କନ୍ୟାଭୃଣ ହତ୍ୟା ମହା ଦୋଷାବହ
ପାଇବନି ମା, ସ୍ତ୍ରୀ ବା ଭଗ୍ନୀ ।

ନଇର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ପ୍ରତ୍ୱି ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ

ନମସ୍କାର କାହିଁକି କରିବା

ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଓ ଭକ୍ତି ଜଣାଇବାର ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ମାଧ୍ୟମ ରହିଛି । ଭନ୍ନ ଭନ୍ନ ହସ୍ତମୁଦ୍ରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣିପାତ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ଜଣାଇବାର ପ୍ରଚଳନ ଦେଖାଯାଏ । କିଛିଲୋକ ଯୋଡ଼ହସ୍ତ ହୋଇ ଯାଚନା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆଉକିଛି ଲୋକ ମୁଠାଛନ୍ଦି ପ୍ରଣିପାତ ଜଣାଇଥାନ୍ତୁ । ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରେ ଉପରେକ୍ତ ମୁଦ୍ରାରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ବା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଉଚିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ ଏବଂ ଏହାର ସହଜ କାରଣ ହେଉଛି, ଏହି ମୁଦ୍ରା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଚୈତନ୍ୟ ଶକ୍ତିକୁ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆବାହନ କରିବା ଲାଗି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ମତ । ଏଠାରେ ଆମେ ନମସ୍କାର କରିବାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଓ ଉପକାରତା ସମ୍ପର୍କରେ ବିଚାର ଆଲୋଚନା କରିବା ।

ନମସ୍କାର ଶବ୍ଦର ସୃଷ୍ଟି ଓ ଏହାର ଅର୍ଥ

‘ନମସ୍କାର’ ଶବ୍ଦଟି ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ନମଃ’ରୁ ଆନତ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଭକ୍ତି, ସମ୍ମାନ ଅଥବା ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଇବା । ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ‘ନମଃ’ ହେଉଛି ଏପରି ଏକ ଶାରୀରିକ ମୁଦ୍ରା, ଯାହା ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଦିଏଯେ, ‘ଆପଣ ମୋ ଠାରୁ ସମସ୍ତ ଗୁଣରେ ଓ ସବୁ ପ୍ରକାରେ ଭନ୍ନତ’ । ଜଣଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିବାର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ବାସ୍ତବିକ ଉପାଦେୟତା/ଉପଯୋଗୀତା ଆହରଣ କରିବା ।

ବାସ୍ତବିକ ଉପକାରତା

ଭଗବାନ ଅଥବା କୌଣସି ସନ୍ଥଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିବା ଦ୍ୱାରା, ଅଜାଣତରେ ଆମ ମନ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ମହାନତା ଓ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼େ । ସମୟକ୍ରମେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁକରଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରୁ ଏବଂ ନିଜକୁ ଆହୁରି ଭଲ ମଣିଷ ରେ ରୂପାନ୍ତରଣ କରିପାରୁ ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉପକାରତା

*ସରଳତା ଓ ବିନମ୍ରତାର ବୃଦ୍ଧି ଓ ଆତ୍ମ ଗର୍ବର ଅପସାରଣ- ନମସ୍କାର କରିବା ବେଳେ ଜଣେ ଯଦି ଚିନ୍ତାକରେ, 'ଆପଣ ମୋ ଠାରୁ ବଡ଼ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଏବଂ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଅଧିକାରୀ; ଆପଣ ସର୍ବଜ୍ଞ ଓ ମୁଁ ଅଜ୍ଞାନ, କିଛି ବି ଜାଣେନି । ଏହି ଭାବ ଆତ୍ମଗର୍ବକୁ ଅପସାରଣ କରି ବିନମ୍ରତା ବଢ଼ାଏ ।

*ସମର୍ପଣ ଓ କୃତଜ୍ଞ ଭାବ ଉଦ୍ରେକକାରୀ- ନମସ୍କାର କଲବେଳେ ଯେବେ ମନରେ ଭାବନା ଆସେ, 'ମୁଁ କିଛି ବି ଜାଣେନି, ତୁମେ ସର୍ବଜ୍ଞାତା, ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟର କର୍ତ୍ତା ଓ କାରଣ, ମୋତେ ତୁମ ପଦ୍ମପାଦରେ ସ୍ଥାନ ମିଳୁ, ଏସବୁ ଭାବ ଆମକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ଓ କୃତଜ୍ଞ ହେବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ ।

*ସତ୍ତ୍ୱ ଗୁଣର ଆହରଣ ଦ୍ୱାରା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତ -

(୧) ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବାର ବିଭିନ୍ନ ମୁଦ୍ରା ମଧ୍ୟରେ, ସର୍ବାଧିକ ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣ ଆହରଣକାରୀ ମୁଦ୍ରା ହେଉଛି ହିନ୍ଦୁ

ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକୃତ ନମସ୍କାର ମୁଦ୍ରା ।

(୨) ଭଗବାନ ଅଥବା ସାଧୁସନ୍ଥଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆସୁଥିବା ସୁଖ ତରଙ୍ଗ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସୁ, ଯେପରିକି ଆଶୀର୍ବାଦ ।

(୩) ପ୍ରଣାମ ସମୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଶକ୍ତି ତରଙ୍ଗ ଆମ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନୁସନ୍ଧିତ୍ରାକୁ ଗତ ଦିଏ ।

ଆଜକାଲି ପରସ୍ପରକୁ ସ୍ୱାଗତ ସମ୍ମାନ୍ୟତା ଜଣାଇବା ପାଇଁ କରମର୍ଦ୍ଦନ କରିବା ବେଶୀ ପ୍ରଚଳିତ । ମୁଖ୍ୟତଃ ପଶ୍ଚିମ ସଭ୍ୟତାରେ, ଏହାକୁ ସାଧାରଣ ସୌଜନ୍ୟ ଏବଂ ଉଷ୍ଣ ଅଭିବାଦନ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ, ଏବେବି ଅଧିକାଂଶ ହିନ୍ଦୁ ପରସ୍ପରକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଇ ସ୍ୱାଗତ ଅଭିବାଦନ କରନ୍ତି । ଏବେ ଏଠାରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇପାରେ, ନମସ୍କାର କରିବା କରମର୍ଦ୍ଦନ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଲଭପ୍ରଦ କାହିଁକି ।

ନମସ୍କାର କରିବାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉପାଦେୟତା

ପୂଜାସ୍ଥଳକୁ ଯିବାବେଳେ ଏବଂ ଭଗବାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିବା ସମୟରେ ଅଥବା କୌଣସି ବୟସ୍କ ବା ପୂଜନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ସମୟରେ, ହିନ୍ଦୁ ମାନଙ୍କ ହାତ ସ୍ୱତଃ ପ୍ରବୃତ୍ତ ନମସ୍କାର ମୁଦ୍ରାରେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଯାଏ । ହିନ୍ଦୁ ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ନମସ୍କାର ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣବାହକ ସର୍ବୋକୃଷ୍ଣ ମୁଦ୍ରା । ଭକ୍ତି, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ପ୍ରେମ, ସମ୍ମାନ ଓ ବିନମ୍ରତା ଭଳି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଏବଂ ଦିବ୍ୟଗୁଣକୁ ଦର୍ଶାଉଥିବା ଏକ ସରଳ ଓ ସୁନ୍ଦର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି । ଏସବୁ

ଗୁଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଇଶ୍ୱରୀୟ ଶକ୍ତିରେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ କରେ ।
ନମସ୍କାର ଭଳି ଏକ ସୁନ୍ଦର ଧାର୍ମିକ କୃତ ପଛର
ଆଧାତ୍ମକ ବଜ୍ଞାନ ଜାଣିପାରିଲେ ଧାର୍ମିକ ପରମ୍ପରା ପ୍ରତି
ଆମର ବଶ୍ୱାସ ଆହୁର ମଜବୁତ ହେବ ।

ତେବେ କରମର୍ଦ୍ଦନ କରିବା ପଛର ଆଧାତ୍ମକ
ଦୃଷ୍ଟିରେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଅପକାରତା ରହିଛି ବରୁର
କରମାଲ ପାରେ । ଆଜକାଲ, ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ପରମ୍ପରା
ପଛରେ ଥିବା ଆଧାତ୍ମକ ବଜ୍ଞାନ ନ ଜାଣିଥିବା ଯୋଗୁଁ
ହେଉ ଅଥବା ପଶ୍ଚିମ ସଭ୍ୟତାର ପ୍ରଭାବ ଯୋଗୁଁ ହେଉ,
ଲୋକମାନେ ସାଧାରଣତଃ କରମର୍ଦ୍ଦନ ପୂର୍ବକ ପରସ୍ପରକୁ
ଅଭିବାଦନ ଜଣାଉଛନ୍ତି । କରମର୍ଦ୍ଦନ କରିବା ସମୟରେ
ଜଣଙ୍କଠାରେ ଥିବା ରଜ-ତମ ଗୁଣ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପାଖକୁ
ପରିବାହିତ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାକି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଟିର
ସାତ୍ତ୍ୱିକ ସୁଚୀତା କମ୍ କରିଥାଏ । ଏତଦ୍ୱଳ୍ପ, ଯଦି
ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ କୌଣସି ନକାରାତ୍ମକ ବା
ଉଦାସୀ ଉର୍ଜାର ବାହକ ହୋଇଥାଏ, କରମର୍ଦ୍ଦନ
ସମୟରେ ସେହି ଉର୍ଜା ଦ୍ୱିତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଖକୁ ପରିବାହିତ
ହୋଇଥାଏ । ହିନ୍ଦୁ ଜୀବନଧାରଣା ପଦ୍ଧତି ଓ
ପରମ୍ପରାଗତ ଧାର୍ମିକ ଚଳଣିରେ, ନମସ୍କାର ପୂର୍ବକ
ସମ୍ଭାଷଣ ଜଣାଇବା ଭଳି ନିୟମ ଗୁଡ଼ିକ ଆଧାତ୍ମକ
ସୁଚୀତା ବଢ଼ାଏ ।

ଅପିତୁ ଖୁବ୍ କମ୍ ଲୋକ ଏଭଳି ପରମ୍ପରା ଓ
ଚଳଣିର ଆଧାତ୍ମକ ମହତ୍ତ୍ୱ ଅନୁଭବ କରିପାରନ୍ତି ।

ସେମାନେ ଯଦିଓ ହାତଯୋଡ଼ି ନମସ୍କାର କରନ୍ତି, ଏହା
କେବଳ ମାତ୍ର ବ୍ୟବହାରକତା ହିଁ ହୋଇଥାଏ ।
ଯେହେତୁ ସେହି କ୍ରିୟାର ଆଧାର ବଶ୍ୱାସ ଭିତ୍ତିରେ
ହୋଇନଥାଏ । ତାହାର ଫଳ ଓ ଉପାଦେୟତା ମଧ୍ୟ
କମ୍ ହିଁ ମିଳେ । ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷାଦିଏ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଧାର୍ମିକ କୃତ୍ୟ ଆଧାତ୍ମକ ବଜ୍ଞାନ ଅନୁସାରେ ବଶ୍ୱାସର
ସହିତ ପାଳନ କରାଗଲେ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଧାତ୍ମକ
ଲଭ ମିଳି ପାରିବ ।

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଡା. ସୌମ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ମିଶ୍ର
ଡା. ଜଗଦୀଶ ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା

Swornashree

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା : ରତ୍ନସ୍ରାବ

ନାରୀ ଜୀବନରେ ହେଉଥିବା ଅହରହ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶାରୀରିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି ମାସିକ ରତ୍ନସ୍ରାବ । ନାରୀକୁ ମାତୃତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ ହେତୁ ଏହି ମାସିକ ଧର୍ମର ପ୍ରଭାବ ନାରୀ ଶରୀର ଉପରେ ମାତ୍ର ତନିଦଶନ୍ଧି ଧରି ରହେ କିନ୍ତୁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରରେ ହେଉଥିବା ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଅନେକେ ସହଜରେ ବୁଝିପାରନ୍ତୁ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ମାସିକ ରତ୍ନସ୍ରାବର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଉପାୟ ପାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଆମର ରକ୍ଷଣଶୀଳ ସମାଜରେ ମାସିକ ରତ୍ନସ୍ରାବ ବିଷୟରେ କାହା ସହ ବିଷୟ ଭାବରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ଭଲ ସାମର୍ଥ୍ୟ କୌଣସି ନାରୀକୁ ହୁଏତ ମିଳନପାରେ । କିନ୍ତୁ ନାରୀ ଜୀବନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ ହେଉଥିବା ଏହି ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଷୟରେ ଓଡ଼ିଆରେ ଏବଂ ସ୍ଥୂଳ ବିଶେଷରେ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ଏକ ସରଳ ପୁସ୍ତିକା ଉପସ୍ଥାପନ

ଡା. ଜଗଦୀଶ ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା ଓ ଡା. ସୌମ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ମିଶ୍ର

କରନ୍ତୁ ଯୁବ ଡାକ୍ତର ଶ୍ରୀ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ମିଶ୍ର ଏବଂ ଡାକ୍ତର ଶ୍ରୀ ଜଗଦୀଶ ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା ।

‘ସୃଷ୍ଟିପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ରକ୍ତ ନଗାଡୁଥିବା ନାରୀତୁକୁ ସମର୍ପିତ’ ବୋଲି ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ଏହି ପୁସ୍ତିକା ବାସ୍ତବିକ ଏକ ବହୁମୁଲ୍ୟ ଉପାଦେୟ ପୁସ୍ତିକା ଏଥିରେ ଉନ୍ମତ ନାହିଁ । ପୁସ୍ତିକାରେ ଲେଖକଦ୍ୱୟ ରତୁପ୍ରାବ ଏବଂ ଏହା ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିବା ଅନେକ ଅସୁବିଧା ବସୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରନ୍ତୁ, କାରଣ ଏହି ସବୁ ଚର୍ଚ୍ଚା ଆମ ସମାଜରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦାୟୀ । ଆମ ସମାଜରେ ରତୁପ୍ରାବ ବସୟରେ ସଦ୍ୟଯୌବନାପ୍ରାପ୍ତା କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସୁଚନା ଦିଆଯାଇ ନଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଅନେକ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏପରି ଅଣବୈଜ୍ଞାନିକ ସୁଚନାମାନ ସେମାନେ ନିଜ ବାନ୍ଧବୀ, ମାଆ କିମ୍ବା ପରିବାରର ବରଷ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ପାଇଥାନ୍ତି । ଯାହା ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଭ୍ରମାତ୍ମକ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହି ପୁସ୍ତିକାରେ ରତୁପ୍ରାବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକ କଥା ଯେପରିକି ରତୁପ୍ରାବ କାହିଁକି ହୁଏ, ରତୁପ୍ରାବ ସମୟରେ ହେଉଥିବା ଶାରୀରିକ ଏବଂ ମାନସିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଅସୁବିଧା, ଏହି ସମୟରେ ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ଇତ୍ୟାଦି ବସୟରେ ଲେଖା ଯାଇଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ରତୁପ୍ରାବକୁ ନେଇ ଆମ ସମାଜରେ ପ୍ରଚଳିତ ଅନେକ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ବସୟରେ ମଧ୍ୟ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ପୁସ୍ତିକା ବସୟରେ ନିଜସ୍ୱ ମତାମତ ଦେଇଛନ୍ତି ବରଷ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁସ୍ତୁଟା ବିଶେଷଜ୍ଞ, ଡା. ଉମେଶ୍ ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା । ତାଙ୍କର ଭାଷାରେ :

ମାତୃଭାଷାରେ ଏପରି ଏକ ତଥ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଥିବାରୁ ଡା. ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ଏବଂ ଡା. ଜଗଦୀଶଙ୍କୁ ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା । ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଳ ଏବଂ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବରେ ସେ ନାରୀ ଶରୀରରେ ସମୟାନୁକ୍ରମିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ତାର ସରଳ ଉପଗୁର ବାବଦରେ ଯେଉଁ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ ତାହା ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ । ଏହା ଯେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପାଠକୀୟ ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରିବ କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ମାତ୍ର ।

ଡାକ୍ତର ସାରସ୍ୱତ ସାଧନା ଉତ୍ତରପାଞ୍ଜିପାଇଁ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ହେଉ ଏହାହିଁ କାମନା ।

ପୁସ୍ତିକାରେ ନଅ ଗୋଟି ବସୟରେ ବିଭିନ୍ନ ହୋଇ ରତୁପ୍ରାବ ବସୟରେ ସମସ୍ତ ବିବରଣୀ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହା ଜଣେ ସାଧାରଣ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକପାଇଁ ଅନେକ ଜ୍ଞାନର ଖୋରାକ ଯୋଗାଇଦେବ । ସମୁଦାୟ ୪୦ ଗୋଟି ଜ୍ଞାନବର୍ଦ୍ଧକ ପୃଷ୍ଠାରେ ସମୃଦ୍ଧ ଏହି ପୁସ୍ତିକା ସଚିତ୍ର ସୁଚନା ଯୋଗାଇ ଦେଉଛି । ଏହି ପୁସ୍ତିକାର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ଆଙ୍କିଛନ୍ତି ବରଷ ଚିତ୍ରଶିଳ୍ପୀ ଗୋବିନ୍ଦ ନାରାୟଣ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ । ପୁସ୍ତିକାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶନ ନଭେମ୍ବର ୨୦୧୫ରେ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରାପ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି ୫୦ ଟଙ୍କା ।

ଯୋଗାଯୋଗ : ୯୮୫୩୧୧୭୭୨୦

ଅନୁପମ୍ ବେହେରା

ପ୍ରିୟା - ୨

ମୁଁ କ୍ଲାସ୍ ସାର କ୍ୟାଣ୍ଟିନ୍ ଆଡ଼େ ମୁଁହାଇଥାଏ । ଶିଡ଼ିରେ
ଓହ୍ଲାଇ ଲବରେ ପହଞ୍ଚିଲବେଳକୁ ତା ସାଥେ
ଦେଖାହେଇଗଲା ସାମ୍ନାସାମ୍ନି ।

- ହାଏ !
- ହାଏ !
- କୁଆଡ଼େ ଯାଉଛୁ ?
- କ୍ୟାଣ୍ଟିନ୍... ଆଉ ତୁ ?
- ମୁଁ ବି ଯାଉଛି କ୍ୟାଣ୍ଟିନ୍ ।
- ଗୁଡ୍ । ଗୁଲ୍ ଆଜି ତୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବୁ ।
- କଉ ଖୁସିରେ ବେ..
- ତୋ ବାହାଘର ଠିକ୍ ହୋଇଯିବା ଖୁସିରେ ।
- ଆବେ.. ମୋ ବୟସ ହେଇନି ।
- ଦେଶ ସମ୍ଭାଳିବା ବୟସ ହେଲଣି ମାତ୍ର ଘର
ଗୋଟେ ସମ୍ଭାଳିବା ବୟସ ହେଇନି ।
- ମାନେ ? ?
- ମାନେ ହେଉଛି... ଭେଟ୍ ଦେବା ବୟସ ୧୮ ଆଉ
ବାହାଘର ବୟସ ୨୧ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ...
- ଖାଃ ! କି ଡାଇଲଗ୍ ମାରିଲୁ ବେ । ଏଇ ଖୁସିରେ
ଗୁଲ୍ ଯିବା କ୍ୟାଣ୍ଟିନ୍ । ଆଜି ମୋ ଚରଫରୁ
ଟିଫିନ୍
- ଗୁଲ୍ ଗୁଲ୍ ଜଲ୍ଦି ଗୁଲ୍ ।

ଆମେ ଦୁହେଁ ମାଡ଼ି ଗୁଲିଲୁ କ୍ୟାଣ୍ଟିନ୍ ଆଡ଼େ । ମୁଁ ଯାଇ

ବସିପଡ଼ିଲି ଖାଲି ଥିବା ଚେୟାର୍ ଉପରେ ଓ ପାଖ
ଚେୟାରରେ ବ୍ୟାଗଟାକୁ ରଖିଦେଲି । ସେ ବସିଲି ମୋ
ସାମ୍ନାରେ ।

- ଯାଉନୁ ଆଣିବୁ ।
- ତୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବୁ ମାନେ ତୁ ଆଣିବୁ ନା ।
- ବେ... ତତେ ସାଧାରଣ ଭଦ୍ରାମି ବି ଜଣାନାହିଁ ।
ଗର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡ୍ ସାଥେ କେମିତି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ?
- ହାଃ.. ହାଃ... । ମୁଁ ତୋର ବି.ଏଫ୍. ନୁହେଁ । ଯା...
ରୁପ୍‌ଗୁପ୍ ଆଣ୍ । ବକର ବକର ହେଇକି ଦିମାଗ୍
କି ଦହ ମତ୍ ବନା ।
- ହଁ । ଯାଉଛୁ । ତୁ ଏତେ ହିନ୍ଦୀ ଶୁଣିବାନି ମୋ
ଆଗରେ ।

ଏତିକି କହ ସେ ଗୁଲିଗଲି କ୍ୟାଣ୍ଡିନ୍ କାଉଣ୍ଟରକୁ ।

- କଣ ଖାଇବୁ ତୁ ?
- ଯାହା ଇଚ୍ଛୁ ହଉଛି ଆଣ୍ । ମୋର ସବୁ ଚଳିବ ।

ସେ ଦୁଇଟି ପ୍ଲେଟ୍‌ରେ ୨ଟା ଲେଖାଏଁ ସିଙ୍ଗଡ଼ା ଓ
ଆଲୁଚପ୍ ନେଇ ଧିରେ ଧିରେ ଆସେ କାଳେ ତରକାରୀ
ତଳେ ଢାଳିହେଇଯିବ ବୋଲି ।

- ଧିରେ ଧିରେ ଗୁଲି ଗୋରୀ ଧିରେ ଧିରେ ଗୁଲି,
ହାତରେ ଧରିଥିବା ତୋ ପ୍ଲେଟ୍‌କୁ ସମ୍ଭାଳ୍ ।
- ଏ ରସିକିଆ ଇଞ୍ଜିନିୟର୍, ଗୀତ ବନ୍ଦ କରି
ରୁପ୍‌ଗୁପ୍ ଖା ।
- କୁଲ୍... କୁଲ୍...

- ହଟ୍ ଅଛୁ ବେ ସିଙ୍ଗଡ଼ା । ଦେଖୁକି...
ଦୁହେଁ ସିଙ୍ଗଡ଼ାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଫୁଙ୍କି ଫୁଙ୍କି ଖାଇବା ଆରମ୍ଭ
କଲୁ ।

- କାଲି ମୋତେ କଣ ଗିଫ୍ଟ ଦେବୁ ?
- “ଶଃ ! ତମ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ମାନିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ୧୦
ଟଙ୍କାର ଜଳଖିଆ ଖୁଆଇକି ଭାବଛୁ ଭଲ ଦାମୀ
ଗିଫ୍ଟଟେ ମୋ ଠୁ ମାରବୁ ବୋଲି । ନେ ତୋ
ଆଲୁଚପ୍ । ମୋର ଦରକାର ନାହିଁ ।” ମୁଁ ମିଛ
ରାଗ ଦେଖେଇ କହିଲି ।
- ବେ.. ରଜନୀକାନ୍ତ ! ଥାଉ ତୋ ଡାଇଲଗ୍
ବାଜି । କାଲି ଭଲେଷ୍ଟାଇନ୍ ଡେ ଅଛୁ ନା । ତ
ତୁ ମୋତେ କଣ ଦବୁ କହ ।
- ଭଲେଷ୍ଟାଇନ୍ ଡେ ରେ ଗର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡ୍‌କୁ ଦଅନ୍ତୁ ।
ତତେ ମୁଁ ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍‌ଶିପ୍ ଡେ ରେ ଦେଇଦେବି ।
ତୋ ବୟ୍ ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍ କୁଆଡ଼େ ଗଲି କି ? ତାକୁ
କହୁନୁ ସେ ତତେ ଦବ ମତେ କାହିଁକି ବକର
ବନଉଛି ।
- ଯାଃ ବେ... ମୋର କେହି ବୟ୍ ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍ ନାହାନ୍ତୁ ।
- ସଚ୍ଚି !
- ମୁଚ୍ଚି !
- ମୋତେ ଟିକେ ଆଗରୁ କହୁଲୁନି । ହଉ ଲଲ୍
ଗୋଲ୍‌ପଟେ ଦେଲେ ଚଳିବ କି ?
- ପିଲି ଖରପ ଭାବବେ ।

- ହଉ ! ତାହେଲେ ଆଇସ୍ କ୍ରିମ୍ ।
- ବେ ! ମୁଖ । ତୁ କଲେଜରେ ପଢ଼ୁଥିଲ ବେଳକୁ ତରଳିଯାଇଥିବ । ମୁଁ କଣ କାଠି ଖାଇବ ?
- ମୁଁ କପ୍ ଆଣିବି । ତରଳିଲେ ବି ସେଇଥିରେ ରହିବ ।
- ଫାଲ୍‌ତୁ କଥା ବନ୍ଦ କର । କଣ ଦେବୁ କହ । ନହେଲେ ମୁଁ ଚାଲିଲି ।
- ତାହେଲେ ଶସ୍ତ୍ରା ସୁନ୍ଦର ମଜବୁତ୍ ।
- କଣ
- ଚକୋଲେଟ୍
- ଞ୍ଚାଓ ! ତୁ କେମିତି ଜାଣିଲୁ । ଚକୋଲେଟ୍ ମୋର ଫେବରାଇଟ୍ ।
- ସେଥିରେ ଜାଣିବା କଣ ଦରକାର୍ । ଚକୋଲେଟ୍, ଗୁପ୍‌ଗୁପ୍, ଗୁରୁ, ଆଇସ୍ କ୍ରିମ୍ ତ ସବୁ ଝିଅଙ୍କ ପସନ୍ଦ୍ । (ଏ କଥା ଭଲ ମନେ ମନେ ହସିଲି)
- ବେ... ହସିଲୁ କାହିଁକି ?
- ନା ସେ କିଛି ନୁହେଁ । ଗୁଲ୍ ଯିବା କ୍ଲାସ୍ ଅଛି ।
- ତେଲି ତ କ୍ଲାସ୍ କରୁଛୁ । ଗୁଲ୍ ଆଜି ବଙ୍କ୍ ମାରବା ।
- ବଙ୍କ୍ ମାରକ କଣ କରିବା ।
- ଗୁଲ୍ ଡିପ୍ଲୋମା ଆଡ଼େ ଯାଇ ବୁଲିବା, ଗପିବା ।
- ହଉ ଗୁଲ୍ ।

ଦୁହେଁ ଗୁଲିଲୁ ଡିପ୍ଲୋମା ଆଡ଼େ । ଡିଗ୍ରୀ ଓ ଡିପ୍ଲୋମା

ବଲ୍‌ଡ଼ିଙ୍ଗ୍ ମଝିରେ ଥାଏ ଶାଗୁଆନ୍ ଜଙ୍ଗଲ୍ । ସେଇ ଜଙ୍ଗଲ୍ ମଝିରେ ଥାଏ ପାଦଚଲ ରସ୍ତାଟିଏ । ରସ୍ତା ସାଇଡ଼ରେ ପଡ଼ିଥାଏ ବଡ଼ ବଡ଼ ପୋଲ୍ । ତା ଉପରେ ବସିପଡ଼ିଲୁ ଦୁହେଁ । ସେ ତା ଗପ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । ଅସରନ୍ତ ଗପ । ସେ ଗପର ଆରମ୍ଭ ନ ଥିଲ ନା ଥିଲ ଶେଷ । ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଖାଲି “ହୁଁ” ମାର ଚାଲୁଥିଲି ଆଉ ତାକୁ ଦେଖୁଥିଲି ।

ଜାଣେନା କାହିଁକି, କିନ୍ତୁ ତାକୁ ଯେତେ ଦେଖିଲେ ବି ମୋ ଆଖି, ମନ, ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ ହୁଏନା । ଆହୁର ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ।

- ଗୁଲ୍ ବେ ଯିବା । ଆଉ ଟିକେ ପରେ ବସ୍ ଛୁଡ଼ିବ ।

ତେବେ ମୋ ଠୁ କିଛି ଉତ୍ତର ନ ପାଇଲପରେ ସେ ପୁଣିଥରେ କଥାଟାକୁ ଦୋହରାଇ ଉଠି ଠିଆ ହେଲି । ତେବେ ଏଥର ମୁଁ ତା କଥାକୁ ଶୁଣି ପାରଲି । ମୁଁ ଉଠି ଠିଆ ହେଲି ।

- କଣ ଭବୁଥିଲୁ ?
- କିଛି ନାହିଁ ମ । ଏମିତି ଜଷ୍ଟ୍ ।
- ଓଃ ! କାଲି ଭଲେଣ୍ଟାଇନ୍ ତେ ଅଛି । ଗର୍ଲ୍‌ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍ କଥା ମନେ ପଡ଼ୁଛି ତ ?
- ମୋର କେହି ଗର୍ଲ୍‌ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍ ନାହାନ୍ତି । ମୁଁ ବି ଏତେ ମିଶେନା ଝିଅମାନଙ୍କ ସାଥେ । (ତେବେ ଏଇ

କଥାଟିକୁ ମୁଁ ଟିକେ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇ କହିଥିଲି ଓ
ସେ ମୋ କଥା ଶୁଣିଲା ପରେ କିଛି ନ କହି
ଗୁଲିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା ।

- ମିଳିଯିବ ତତେ । ବ୍ୟସ୍ତ ହ ନ ।
- ଯଦି ତୁ ଗୁହଁରୁ ମୋ ଗର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡ ହେଇପାରବୁ ।
ମୋର କିଛି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ ।

ସେ ବୁଲପଡ଼ି ଗୁହଁଲା ମୋତେ । ତା ଗୁହାଣୀରୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ
ବାରହେଇ ପଡୁଥିଲା “ନା” । କିନ୍ତୁ କିଛି କହିଲାନି ସେ ।
ରୁପଗୁପ୍ତ ଗୁଲିଗଲା ସେଠାରୁ । ମୋର ବି ସାହାସ
ହେଲାନି ତା ହାତକୁ ଧରି ଜବରଦସ୍ତି ନିଜର କରବାକୁ ।
ମୁଁ ଧିରେ ଧିରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲି ବସ୍ ଷ୍ଟପ୍ ଆଡ଼େ ।

୨୮ ନଂ ବସ୍ରେ ଚଢ଼ି ସିଧା ଗୁଲିଲି ପଛ ସିଟ୍‌କୁ ।
ଆଡ଼ାଶ୍ ମୋ ପାଇଁ ଜାଗା ରଖିଥିଲା ।

- “କୁଆଡ଼େ ଯାଇଥିଲୁ ବେ ? ଶଃ... ତୋ ଫୋନ୍
ଲଗୁ ନ ଥିଲା କାହିଁକି ?” କେଶବ ପଚାରିଲା ତା
ଖଣ୍ଡି ଖଣ୍ଡି ଓଡ଼ିଆରେ ।
- “ମୋତେ ସାଇଡ୍ ସିଟ୍‌ଟା ଛାଡ଼ ।” ମୁଁ ଆଡ଼ାଶକୁ
କହିଲି ।
- “ତୁ ତ ସବୁଦିନ ସାଇଡ୍ ସିଟ୍‌ରେ ବସୁଛୁ । ଆଜି
ମୋତେ ଟିକେ ବସିବାକୁ ଦେ ।” ଆଡ଼ାଶ୍
ଫାଜଲମି କରି କହିଲା ।
- “ଛାଡ଼ିବୁ ଯଦି ଛାଡ଼ । ନ ହେଲେ ମୁଁ ଠିଆ

ହେଇକି ଯିବି ।” ମୁଁ ଟିକେ ବରକ୍ତ ହୋଇ
କହିଲି ।

- “ଆଡ଼ାଶ୍ ଅନୁପମକୁ ଛାଡ଼ୁନୁ ବେ ।” କେଶବ
କହିଲା ।

ଆଡ଼ାଶ୍ ସାଇଡ୍ ହେଇଗଲା । ମୁଁ ରୁପଗୁପ୍ତ ସିଟ୍‌ରେ ବସିଲି
ଓ ଝରକା ଆଡ଼କୁ ମୁଁହ ବୁଲେଇ ବସିଲି ।

କେତେବେଳେ ଆସି ଆମ ଷ୍ଟପ୍ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଗଲା
ଜାଣିନି ।

- ଅନୁପମ୍ ! ଆଜି ଓହ୍ଲେଇବୁନି କି ବେ ?

ଆଡ଼ାଶ୍ ତାକରେ ମୁଁ ଫେରିଲି ସେଇ ଅଜଣା
ମୁଲକରୁ । ବସରୁ ଓହ୍ଲେଇ ସିଧା ଆସି ରୁମ୍‌ରେ
ଶୋଇଗଲି ।

ସ୍ୱାର୍ଥପର ମଣିଷ

କ୍ଷେତ୍ରବାସୀ ଜେନା

ସ୍ୱାର୍ଥପର ଏ କଳଯୁଗ ମଣିଷ

ମରନାହିଁ ଏଠି ଦ୍ୱାପର ରବଣ, ଆଉ କେତେ ରକ୍ଷସ ।

ମଣିଷ ଆଜି ମଣିଷର ଶତ୍ରୁ, କରେ କେତେ ହଟହଟା,
କାଉ ଖାଏ ଯଦି ପଶଷ ଏଠି, ବଗ ମୁଣ୍ଡରେ ଅଠା ।

ଦିବା ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ କିଛି ନ ଭବଇ, ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ସେ ବଗ,
ଚଙ୍କା, ସୁନା ଆଉ ସମ୍ପତ୍ତି, ଲୋଭ ତ କରଇ ଗ୍ରାସ ।

ଧୂଳି ଧୂଳି ତୋର ମଣିଷ ଜନମ, ନାହିଁ ମୁହେଁ ତୋ ଲଜ,
ପାପ ଶରୀରକୁ ଧରି ତୁ ରଖୁଛୁ, ହରି ନାମ ତୁ ନ ଭଜ ।

କୃଷକପଟରେ ମାଡ଼ଯାଉ ଏଠି, ପର ପାଇଁ ଖୋଲୁ ଗାତ
ରଖେ ହରି ଯଦି ମାରେ କିଏ ପର ଜ୍ଞାନ ତୋ ହୋଇନି ଜାତ ।

ଭରୁନାହିଁ ଦିନେ ଦୁଃଖକର ମନେ, କି କର୍ମ ତୁ କରୁଛୁ
ଲୋଭ, ମୋହ, ମାୟା ସଂସାର ଭିତରେ ନିଜକୁ ତୁ ହଜାଉଛୁ ।

ଭବ ଭବ ତୁମ ପୂର୍ବପୁରୁଷକୁ, ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତା,
ଚଙ୍କା, ସୁନା ସବୁ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଆରେ, ଯଶ ତାଙ୍କ ଅମର ରହୁଛି ।

ସାତଜନ୍ମପରେ ମଣିଷଜନ୍ମ ପାଇଲୁ ମହମଣ୍ଡଲେ
ମଣିଷ ଜନ୍ମ ହେଲ ତୋର ହାନି, ପ୍ରାଣ ତ ଯିବ ଅକାଳେ ।

ପାପର ଭର ବଢ଼ି ବଢ଼ିଯାଏ, ପୁଣ୍ୟ ତ ହେଉଛି ଉଣା
ମଲ୍ ପରେ ଆରେ ଛୁଇଁବେନି ତୋତେ କି ଚଲୁ, କି ଶାଗୁଣା ।

ରହ ରହ ଆରେ ହଂସୁକ ମଣିଷ ସୁଧୁରଜା ଆରେ ଧନ
ମଲ୍ ,ମଲ୍ ବୋଲି ହୁରୀ ପଡ଼ିଯିବ, ଆଜି ମଲେ କାଲି କି ଦି ଦିନ ।

ଯାଜପୁର, ଓଡ଼ିଶା

ମୋବାଇଲ୍ : ୯୯୩୭୧୭୭୩୭୭

ରଞ୍ଜନ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ

ସାଇଡ୍ ଇଫେକ୍ଟ୍ ଡର୍ ମୋର

ଆବାଳ ବୃଦ୍ଧ ବନ୍ଦିତା
ମୋବାଇଲ୍ ତାଙ୍କ ବଧାତା,
କାମଦାମ ସବୁ ଭୁଲି
ଫୋନପାଇଁ ତପୁରତା ।

ସମୟ ଅମୂଲ୍ୟ ଧନ
ବିଚ୍ୟାଏ ଘନ ଘନ,
ଆଖିଲୁହ ତୋର କେହି ପୋଛୁବେନି
ଆଗୁଁ ଦୁଅ ସାବଧାନ ।

ଆଖିକୁ ନଥାଇ ନିଦ
ହଲୁନାହିଁ ଗୋଡ଼ହାତ,
ରେଗପୀଡ଼ାକୁ ତୁ ଡାକର ଦେଉଛୁ
ବଢ଼ାଉଛୁ ଖାଲି ମେଦ ।

ଫୋଓନ ଚପାରେ ବିଜି
ସପନ ରାଇଜେ ହଜି,
କାହା ସହ ପଦେ କଥା ହେଉନାହୁଁ
ବଞ୍ଚିଛୁ ତୁ ଯନ୍ତ୍ର ସାଜି ।

ନ ଥାଉ ସେ ଦାନା କନା
ଫୋନ କିଣୁ ଘନା ଘନା,
ମୋବାଇଲ୍ ନିଶା ଘାର ଯାଉଅଛି
ପକେଟକୁ ଥରେ ଅନା ।

ସବୁଥିରେ ଅଛି ସୀମା
ଟପିବୁନି ତାକୁ ଜମା,
ଉପଯୋଗିତାର ଫାଇଦା ନେଇନେ
ଭାଗ୍ୟକୁ ନ ଦେଇ ଜମା ।

ଆଜିମାବାଦ, ବାଲେଶ୍ୱର, ଓଡ଼ିଶା
ଫୋନ୍ : ୭୮୯୦୩୩୭୨୧୫

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ନାଥ

ଆଧୁନିକ ପୀରତି

ଆଧୁନିକ ପୀରତି, ତା'ର କ୍ଷୀପ୍ର ଗତି

ପୀରତି ସିନା ବଢ଼େ ବହୁତ

ହେଲେ ଶହେରେ ଏକ ପ୍ରେମିକ

ଅସମ୍ଭବ ଏଠି ସାଜବା ପ୍ରେମିକ ପତି ।

ଆଧୁନିକ ପୀରତି ଭର କରମତି

ପୀରତି ନିଶାରେ ଏମିତି ବୁଡ଼ନ୍ତି

ବବାହ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରେମିକ ପ୍ରେମିକା

ପାଳନ୍ତି ସେ ଏଠି ବାସର ରତି ।

ଆଧୁନିକ ପୀରତି ତା ଅଜବ ରୀତି

ମହୁମାଛ ପର ହୁଅନ୍ତି ହଳ ହଳ

ପାର୍କ ସିନେମାରେ ଯାଉଥାଏ ବେଳ

ଅଧର୍ମ କର୍ମରେ ଥାଆନ୍ତି ମାତି ।

ଆଧୁନିକ ପୀରତି ତା ବାଉଳା ଗତି

ସମୟ ସେମିତି ରହିଥାଏ ସିନା

ହେଲେ ପ୍ରେମିକ ପ୍ରେମିକା ପର

ନିତି ବଦଳାଉଥାନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ସାଥୀ ।

ଆଧୁନିକ ପୀରତି ଅମାନିଆ ତାତି

ହୃଦୟରେ ତାଙ୍କ ଏମିତିକା ପ୍ରେମ

ପ୍ରେମ ଗପ ନ କର ସିଏ ଜମା

ଖୋଜୁଥାନ୍ତୁ ଖାଲି ଅନ୍ଧାର ରତି ।

ସୁନ୍ଦରପୁର, ଭଉରକୁଳ ହାଟ,

ପ୍ରୀତିପୁର, ଯାଜପୁର

ଫୋନ୍ : ୮୮୯୨୩୦୧୧୪୩

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ନାଥ

ସତରେ କଣ ମୋତେ ଭଲ ପାଉଛି ?

ଫୋନ ଲଗାଇଲେ ଜମାରୁ ଲଗୁନ
ସବୁବେଳେ ବଜ ରହୁଛି,
ପେଡ଼ିକ ମନ ମୋ ଭରୀ ସନ୍ଦେହ
ସତ କହିଦିଅ ମୋତେ ତୁମେ ପ୍ରିୟା
କାହା ସହ କଥା ହଉଛି ।୧ ।
ଯଦିବା କେବେ ଫୋନ୍ ଲଗୁଛି
ପଦେ ଦୁଇପଦ କଥା ହୋଇସାର
କହୁଛି ଏବେ ମୁଁ ରଖୁଛି,
ଆଉ ଥରେ ପୁଣି ଫୋନ ଲଗେଇଲେ
ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛି ବୋଲି କହୁଛି ।
ହ୍ୱାଟ୍‌ସ୍‌ଆପରେ ଖାତା ଯେ ଖୋଲିଛି
ଦିନଟେ ଗୁଟିଂ କରୁନ କିଆଁ,
ସବୁବେଳେ କିନ୍ତୁ ଅନ୍‌ଲାଇନ୍ ରୁହ
ପଚାରିଲ କୁହ ବାପାଭାଇ ମେସେଜ୍ କରନ୍ତୁ
କାହିଁକି ମୋତେ ସନ୍ଦେହ କରୁଛି ।
କାହା ବାଇକ୍ ପଛରେ ବସି ବୁଲୁଛି,
ପଚାରିଲେ ତୁମେ ହସି ହସି ପୁଣି
ଧରମ ଭବି ବୋଲି କହୁଛି,
ସତକଥା ତୁମେ ଖୋଲି କହିଦିଅ
କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ତୁମେ ଭଲ ପାଉଛି ।

ସୁନ୍ଦରପୁର, ଉତ୍ତରକୂଳ ହାଟ,
ପ୍ରୀତିପୁର, ଯାଜପୁର
ଫୋନ୍ : ୮୮୯୨୩୦୧୧୪୩

ବାଲ୍ଲୀକି ନାୟକ

ମିଡ଼ିଫ୍ରେନ୍ ଆକ୍ସିଭେସନ୍ ଏକ ଗୋରଖଧନ୍ୟା

ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମାଜରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ବନ୍ଧମୂଳ ଧାରଣା ଭରି ରହିଛି । ପ୍ରକୃତ ଓ ଜୀବନ ସଂପର୍କରେ ଅଜ୍ଞାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବଢ଼ିତ ଭୂଲ ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । କାଳକ୍ରମେ ମଣିଷ ବୁଦ୍ଧିର ବିକାଶ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରଗତି ଯୋଗୁଁ ଅନେକ ଭୂଲଧାରଣା ସମାପ୍ତ ହୋଇ ନୂତନ ଚିନ୍ତନ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଛି । ସତ ଲଗୁଥିବା ବିଶ୍ୱାସ ଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ବା ଭିତ୍ତିହୀନ ବିଶ୍ୱାସରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ଭୂତପ୍ରେତ, ଡାହାଣୀ ଆଦିର ସ୍ଥିତିକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଗବେଷଣା କରି ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିସାରିଲେଣି । ଋଷ୍ଟ୍ରରେ ବିଭିନ୍ନ-ବିଭିନ୍ନ ଋଷ୍ଟ୍ରାକାଠି ଗୁଲିଗଲେ, ଆଜି ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଶୁଭ ହେବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେଣି । ସୂର୍ଯ୍ୟୋପରାଗ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ ଏକ ଖଗୋଳୀୟ ଘଟଣା ଏବଂ ଏହା ଋଷୁ ଓ କେତୁଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ହୁଏ ନାହିଁ ବୋଲି ସ୍କୁଲରୁ ପିଲାମାନେ ବି ବୁଝିଗଲେଣି । ଜ୍ୟୋତିଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଣନା କରି କୁହାଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭୂଲ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ୧୯୭୫ ମସିହାର ସେପ୍ଟେମ୍ବର-ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ଚକାଗୋ ସହରରେ

୧୮୭ ଜଣ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତର ତ: ଏସ୍, ରତ୍ନଶେଖର ଏବଂ ୧୮ ଜଣ ନୋବେଲ୍ ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିବା ବର୍ଷିଷ୍ଟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଘୋଷଣା କଲେ - ଫଳିତ ଜ୍ୟୋତିଷରେ କୌଣସି ବୈଜ୍ଞାନିକ ତତ୍ତ୍ୱ ନାହିଁ । ଏହି ଖବର ଆମେରିକାରୁ ପ୍ରକାଶିତ ‘ଦ ହ୍ୟୁମାନିଷ୍ଟ’ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ।

ବଡ଼ମୁନା ହେଉଛି, ଆଜି ବ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସକୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କମ ହେବା ପରବର୍ତ୍ତେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ବିଜ୍ଞାନ ଯୋଗୁଁ ଉଦ୍ଭାବନ ହୋଇଥିବା ଚିତ୍, ରେଡ଼ିଓ, ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍, କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଓ ଇଣ୍ଟରନେଟର ଦୂରପଯୋଗ କରାଯାଇ ନିତି ନୂଆ ନୂଆ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରସାର କରାଯାଉଛି । ଜାତକ ଗଣନା ଏବେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବାରୁ ଗ୍ରାହକମାନେ ଜ୍ୟୋତିଷ ବଦ୍ୟାପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ବଢ଼ିଯାଉଛି । ଗତ କିଛି ବର୍ଷ ହେବ ଆମ ଦେଶରେ ଆଉ ଏକ ଭ୍ରମଜାଲ ପ୍ରଭବ ବିସ୍ତାର କରାବାରେ ଲାଗିଛି, ତାହା ହେଉଛି - ‘ମିଡ଼ ବ୍ରେନ୍ ଆକ୍ଟିଭେସନ୍’ ବା ସାଧାରଣ ଭାଷାରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ‘ଷଷ୍ଠ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ସକ୍ରିୟ କରିବ’ ।

ମିଡ଼ ବ୍ରେନ୍ ଆକ୍ଟିଭେସନ୍ କଣ ?

ମିଡ଼ ବ୍ରେନ୍ ଆକ୍ଟିଭେସନ୍ କୋଚିଙ୍ଗ୍ ସେଣ୍ଟର ଚଳାଉଥିବା ମାଲିକମାନଙ୍କର ଦାବୀ ହେଉଛି - ଯେ କୌଣସି ପାଞ୍ଚରୁ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କର

ମିଡ଼ ବ୍ରେନ୍ ଆକ୍ଟିଭେସନ୍ କରିଦେଇ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ପିଲାଙ୍କୁ ଏକରୁ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟ୍ରେନିଂ ଦିଆଯାଏ । ଏହି ଟ୍ରେନିଂ ସମୟରେ ପିଲାଙ୍କ ପିତାମାତା କମ୍ପ୍ୟୁ ଅଭିଭାବକ ମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । ଏହି ଟ୍ରେନିଂ ପାଇବା ପରେ ପିଲାମାନେ ଆଖିରେ ପଟି ବାନ୍ଧି ଲେଖାପଢ଼ା କରିପାରନ୍ତେ, ଯେ କୌଣସି ରଙ୍ଗ ଚିହ୍ନ ପାରନ୍ତେ । ଏହି ଟ୍ରେନିଂ ସମୟରେ ବ୍ରେନ୍ ଏକ୍ସ୍ପୋଜିଚର, ବ୍ରେନ୍ ଜିମ୍, ମେଡ଼ିଟେସନ୍ ଏବଂ ବିଶେଷ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସ୍ଥିରରୁଆଲ୍ ମ୍ୟୁଜିକ ଉପରେ ତ୍ୟାନସ୍ ବି କରାଯାଏ । ଭାରତୀୟ ଯୋଗ ଏବଂ ଜାପାନୀ ଟେକନିକର ମିଳିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ପିଲାଙ୍କ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ କରି ଦିଆଯାଏ ବୋଲି ସେମାନେ ଦାବୀ କରନ୍ତି ।

ମିଡ଼ ବ୍ରେନ୍ ଆକ୍ଟିଭେସନ୍ର ବୈଜ୍ଞାନିକ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି - ଏହା ପ୍ରଥମେ ଜାପାନରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଜାପାନର ‘ମାକାଗୋ ସିଂଚେଡ଼ା’ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ବିଦ୍ୟାର ଜନକ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଜାପାନର ଏହି ବିଦ୍ୟା କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତରେ ବହୁ ପ୍ରଚଳିତ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଭଳି ନୁହେଁ । ଏହା ଏକ ଟ୍ରିକ୍ ବା କୌଶଳ ମାତ୍ର । ମଣିଷ ଆଖିରେ କଳାପଟି ବାନ୍ଧି ନାକ ଦୁଇପାଖରେ ରହିଯାଉଥିବା ଖୋଲ ବାଟରେ ଆଖିଦ୍ୱାରା ଦେଖିବା ଅଭ୍ୟାସ କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ‘ସିଂଚେଡ଼ା ମ୍ୟାଥଡ଼’ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଜାପାନରେ ପିଲାର ଷଷ୍ଠ

ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସକ୍ରିୟ ହୋଇଯାଉଛି ବୋଲି କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ଏହା ବଞ୍ଚାନ ସମ୍ମତ ଏକାଗ୍ରତା ବୃଦ୍ଧି କରିବାଭଳି ଏକ ଉପାୟ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଜାପାନରେ ଏହି ବଦ୍ୟାକୁ ନେଇ ବବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ତେଣୁ ଏହାର ବସ୍ତ୍ରାର ହୋଇପାରନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ଦେଶରେ ଏହିପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷାପାଇଁ ସରକାରୀ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇନାହିଁ ।

ଭାରତରେ କିନ୍ତୁ ସବୁ ସମ୍ଭବ । କାରଣ ୮୩% ଭାରତୀୟ ନିଜର ଧର୍ମୀୟ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନର କରିବାପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନ । ଏହି ତଥ୍ୟ ଆମେରିକା ସ୍ଥିତ 'ପିଉ ରିସର୍ଚ୍ଚ ସେଣ୍ଟର' ଦ୍ୱାରା ଏକ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ରିପୋର୍ଟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ସେହି ମତ ଗୁଡ଼ିକ ଯେତେ କୁସଂସ୍କାରଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଉ କିମ୍ବା ଅଣବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ୍ଧତି ହୋଇଥାଉ, କେହି ପ୍ରତିବାଦ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ବାକି ରହିଯାଉଥିବା ୧୭% ଭାରତୀୟ ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମୁକ୍ତଚିନ୍ତନ, ବୁଦ୍ଧିବାଦୀ ଓ ହେତୁବାଦୀ ମାନଙ୍କୁ ନିଜର ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବାରଣ କରାଯାଇଛି ।

ଧାର୍ମିକ ଗୋଷ୍ଠୀ ତର୍କ କରନ୍ତୁ - ଆମେ ଯାହା ଠିକ୍ ଭାବି ବଞ୍ଚାଏ କରୁଛୁ, ତାହାକୁ ଭୁଲ ପ୍ରମାଣିତ କରି ଅନ୍ଧବଞ୍ଚାସ ବୋଲି କହିବା ଦ୍ୱାରା ଆମର ଧାର୍ମିକ ଭାବନାକୁ ଆଘାତ ପହଞ୍ଚୁଛି । ଆମେ ଏହାକୁ ବରଦାସ୍ତ କରିପାରୁ ନାହିଁ । ଏହି କାରଣରୁ ପିଲଙ୍କର ଷଷ୍ଠ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସକ୍ରିୟ କରିଦେବା ଆଲରେ ଧର୍ମତୀରୁ, ଉଚ୍ଚମହତ୍ତ୍ୱାକାଂକ୍ଷୀ ଓ ଧର୍ମ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ୨୫ରୁ

୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଟି ଫି ଆଦାୟ କରାଯାଉଛି । ଏହିଭଳି କୋଟି ସେଣ୍ଟର ବଡ଼ ସହରରୁ ସାନ ସାନ ସହର ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାପିଲଣି । କୋଟିର ନାଁ, 'ମିଡ଼ ବ୍ରେନ୍ ଆକ୍ସିଡେସନ୍ ଟ୍ରାକ୍ଟସ୍' ବା 'ଥାର୍ଡ୍ ଆଇ ଏକ୍ସିଡେସନ୍' କିମ୍ବା 'ଷଷ୍ଠ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସକ୍ରିୟ କେନ୍ଦ୍ର' ଆଦି ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ।

ଗଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ଦେଖି ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଗଠିତ 'ଅଖିଳ ଭାରତୀୟ ଅନ୍ଧଶ୍ରଦ୍ଧା ନିର୍ମୂଳନ ସମିତି'ର ବୁଦ୍ଧିଜୀବମାନେ ଏହି ରହସ୍ୟର ପର୍ଦାଫାସ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଲେ । କୋଟି ସେଣ୍ଟରର ଆୟୋଜକମାନଙ୍କ ସହ ନାଗପୁରଠାରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରେସ କନଫେରେନ୍ସର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଟ୍ରେନିଂ ନେଇଥିବା କୌଣସି ପିଲ ଆଖିରେ କଳାପଟି ବାନ୍ଧି ସମିତି ସଭ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରଶ୍ନର ସଠିକ୍ ଉତ୍ତର ଦେଇପାରଲେ, ସମିତି ତରଫରୁ ୨୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ପୁରସ୍କାର ରାଶି ଦେବାକୁ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ମଜା କଥା ହେଲା, ସେ ଦିନେ କୌଣସି ପିଲ ସଫଳ ହୋଇପାରଲେ ନାହିଁ । କୋଟି ଦେଉଥିବା ଆୟୋଜକମାନେ ଗଣମାଧ୍ୟମର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସମୁଦାୟ ହେବା ଛାଡ଼ିଦେଇ ମୁହଁ ଲୁଚାଇ ପଳାଇଗଲେ ।

ମାଙ୍ଗାଲୋର ନିବାସୀ ଡ: ନରେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ ଜଣେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏବଂ ହେତୁବାଦୀ । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ 'ଫେଡେରେସନ୍ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ରେସନାଲିଷ୍ଟ୍

ଏସୋସିଏସନ୍‌ର ସଭାପତି ଅଛନ୍ତି । ସେ ଦେଶ ଓ ବିଦେଶର ଅନେକ ଚମତ୍କାରୀ ବାବାମାନଙ୍କର ପର୍ଦାଫାଶ କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରୁଛନ୍ତି । ତ: ନାୟକ ଏହି ବିଦ୍ୟାର ଅସଲ ରହସ୍ୟ କଅଣ, ବିଭିନ୍ନ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ପ୍ରମାଣିତ କରି ସାରିଛନ୍ତି । ଯେ କେହି ଇଣ୍ଟରନେଟରେ ଯୁଟ୍ୟୁବ୍‌ରେ 'ମିଡ଼ବ୍ରେନ୍ ଆକ୍ଟିଭେସନ୍ ଏକ୍ସପୋଜ୍ଡ' ନାମକ ଭିଡ଼ିଓ ଖୋଲି ଦେଖିପାରନ୍ତି ।

ମେରଠର ରଞ୍ଜନା ଅଗ୍ରଞ୍ଚାଲ ଜଣେ ଜଣାଶୁଣା ମିଡ଼ବ୍ରେନ୍ ଆକ୍ଟିଭିଷ୍ଟ । ମାନବ ଅଧିକାର ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ତାଙ୍କୁ ଏଇଥିପାଇଁ ଏକ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ରଞ୍ଜନାଙ୍କୁ ଟ୍ରେନ୍ ଦେଇଥିବା ସ୍ମୃତ ଫାଉଣ୍ଡେସନର ମାଲିକ ରଞ୍ଜିତ ଆହୁଜାଙ୍କୁ ତ: ନରେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ ଯୋଗାଯୋଗ କରି ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜି କଲେ, 'ଯଦି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଟ୍ରେନ୍ ନେଇଥିବା ରଞ୍ଜନା ଅଗ୍ରଞ୍ଚାଲ ମୋ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆଖିର ପରିବାହି ଲେଖି, ପଢ଼ିପାରିବେ, ଏବଂ ରଙ୍ଗ ଚିତ୍ରପାରିବେ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ।' ରଞ୍ଜିତ ଆହୁଜା ପ୍ରଥମେ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ସ୍ଥାନ ଓ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ସେ ଆସିଲେ ନାହିଁ । ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ ଜଣେଇଦେଲେ - ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କୋଟିଂ ସେକ୍ଟର ବନ୍ଦ କରିଦେଲିଣି ।

ତ: ନରେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ ଆପଣି କରି କହନ୍ତି - ସେମାନେ

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମିଛ କହିବାପାଇଁ ଟ୍ରେନ୍ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରେରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ବାହାନାରେ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ରେଜଗାରର ଏକ ଗୋରଖଧନା ଚାଲିଛି । ଏହା ମାନବତା ଏବଂ ସମାଜ ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ ।

ବାଙ୍ଗାଲୋର, ଫୋନ୍ - ୦୯୪୮୨୦୧୭୨୭୦

ଅବଶ୍ୟସନାୟ ଓଡ଼ିଶା

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

୧. ଓଡ଼ିଶାର ଇତିହାସ ପ୍ରାଗ-ଐତିହାସିକ ଯୁଗରୁ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା । ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାରେ ମିଳିଥିବା କିଛି ପ୍ରସ୍ତର ଜୀବାଶ୍ମ ୩ ନିୟୁତ କୋଟି ବର୍ଷ ତଳର ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । (ଆମ ଗ୍ରହର ବୟସ ସାଢ଼େ ଚାରି କୋଟି ବୋଲି କୁହାଯାଏ)

୨. ବଖାତ ସମ୍ରାଟ ଚନ୍ଦ୍ରଗୁପ୍ତମୌର୍ଯ୍ୟ ତତ୍କାଳୀନ କଳିଙ୍ଗ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ସାହାସ କରିପାରି ନଥିଲେ । କୁହାଯାଏ କଳିଙ୍ଗ ସେନାକୁ ପରସ୍ତ କରିବା ଭଳି କ୍ଷମତା କୌଣସି ସେନାବାହନରେ ନଥିଲା ।

୩. ଓଡ଼ିଶାରେ ପାଖାପାଖି ୬୨ ପ୍ରକାରର ଆଦିବାସୀ ଜନଜାତି ବସବାସ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନଜାତିର ରୀତିନୀତି ଅଲଗା ଅଲଗା ଅଟେ ।

୪. ପୁରୀ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ରେଷ୍ଟରେ ଗୋଟିଏ ଉପରେ ଗୋଟିଏ କରି ସାତଗୋଟି ମାଟି କୁଡୁଆରେ ଚୁଡ଼ଳ ଏବଂ ପନିପରିବା ରଖି ରେଷ୍ଟେଇ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁଡୁଆରେ ସମାନ ପରିମାଣର ରେଷ୍ଟେଇ ହୋଇଥାଏ ।

୫. ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଚାରିପାଖ ମଧ୍ୟରୁ

ଅନ୍ୟତମ ।

୬. ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିରର ରେଷେଇ ଘରେ ଗୁରୁଶହରୁ ଅଧିକ ରେଷେଇ ମାନେ ୨୦୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ତୁଲୀରେ ରେଷେଇ କରନ୍ତୁ ଯାହା ଦୈନିକ ଦଶ ହଜାରରୁ ଲକ୍ଷାଧିକ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଏ ।

୭. ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିରରେ ହେଉଥିବା ରେଷେଇର ସ୍ୱାଦ ବର୍ଷ ତମାମ ଏକ ପ୍ରକାର ହିଁ ରହେ । ଏବଂ କିଛି ହଜାରରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କେତେ ଲକ୍ଷ ଭକ୍ତ ଆସିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରସାଦ ମିଳେ ଏବଂ ପ୍ରସାଦ କେବେ ନଷ୍ଟ ହୁଏନାହିଁ ।

୮. ଓଡ଼ିଶା ହେଉଛି ଭାରତର ପ୍ରଥମ ଭାଷାଭିତ୍ତିକ ରାଜ୍ୟ ।

୯. ଭାରତରେ ଓଡ଼ିଶା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ରାଜ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ୟରାଜ୍ୟକୁ କର୍ମନିୟୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯାଉଥିବା ଦାଦନ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପଞ୍ଜିକରଣ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।

୧୦. କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଲୋକାୟୁକ୍ତ ବଲ୍ ପାସ କରିବାପରେ, ଓଡ଼ିଶା ହିଁ ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ଯେଉଁଠି ଏହାକୁ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା ।

୧୧. ବିଶ୍ୱପ୍ରସିଦ୍ଧ ରସଗୋଲା ଓଡ଼ିଶାରୁ ଉତ୍ପତ୍ତି

ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ବାହୁଡ଼ାଯାତ୍ରା ପରେ ଏହାକୁ ପୂଜା କରାଯିବାର ପରମ୍ପରା ସାତ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ରହିଛି ।

୧୨. ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର ଗୁଣ୍ଡିପୁର ସମୁଦ୍ର ବେଳାଭୂମି ସମୁଦ୍ର ଜୁଆରର ଉତ୍ଥାନ ଓ ପତନ ସମୟରେ ଅନୁ୍ୟନ ପାଞ୍ଚ କିଲୋମିଟର ଦୂରକୁ ଗୁଲିଯାଏ । ଯାହା ଫଳରେ ଏହା ଏକ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଖୋଲପଡ଼ିଆ ପରି ଦେଖାଯାଏ ।

୧୩. ମଧ୍ୟଯୁଗରେ ଓଡ଼ିଶାର ବର୍ତ୍ତମାନର ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ମନ୍ଦିରମାଳିନୀ ସହର ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା, ଏଠାରେ ଛଅ ଶହରୁ ଅଧିକ ମନ୍ଦିର ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ମିଳିଛି ।

୧୪. ପୃଥିବୀର ଉଚ୍ଚତମ ବୈଦ୍ୟୁତକ ରେଳପୋଇ (ଦ୍ୱିତଳବଶିଷ୍ଟ ମାଲବାହ ଟ୍ରେନ ପାଇଁ ୭.୪୫ ମିଟର ଉଚ୍ଚରେ ନିର୍ମିତ) ଓଡ଼ିଶାର ଜଖପୁର-ଦୈତାରୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହିଛି । ଏହାପଛକୁ ରହିଛି ଚୀନ (୬.୬ ମିଟର) ଏବଂ ଆମେରିକା (୬.୧ ମିଟର) ।

୧୫. ସିଂହଳ ଦ୍ୱୀପ ବା ବର୍ତ୍ତମାନର ଶ୍ରୀଲଙ୍କାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରାଜା ଜୟସିଂହ ନାମାନୁସାରେ ନାମିତ କରାଯାଏ, ରାଜା ଜୟ ସିଂ ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ ରାଜା ଥିଲେ ।

୧୬. ବଣ୍ଡର ସର୍ବଦୀର୍ଘ ବଉଳା କୁମ୍ଭୀର ଓଡ଼ିଶାରେ ମିଳିଥିଲା ଏହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ୨୩ ଫୁଟ୍ ଥିଲା ।

୧୭. ଏସିଆ ମହାଦ୍ୱୀପର ସର୍ବବୃହତ ଲୁଣିପାଣି ହ୍ରଦ ଓଡ଼ିଶାରେ ରହିଛି । ଚଲିକା ହ୍ରଦର ଆୟତନ ୯୧୬ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର । ଏହା ଧିରେ ଧିରେ ସଙ୍କୋଚିତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି ।

୧୮. ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆରୁ ଆସୁଥିବା ସାମୁଦ୍ରିକ ଅଲଭ୍ ରଡ଼ଲେ କଇଁଛମାନେ ଓଡ଼ିଶାର ତନୋଟି ସ୍ଥାନରେ ଗଣ ଅଣ୍ଡାଦାନ କରଥାନ୍ତି । ଏହି ସବୁ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଏସିଆର ବୃହତମ ଆର୍ଦ୍ରାଞ୍ଚଳର ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇ ରମସର୍ ସାଇଟ୍ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ।

୧୯. ବଣ୍ଡର ଏକମାତ୍ର ଧଳାବାଘ ସଫାରୀ ଏବଂ ଭାରତର ବୃହତମ ସିଂହ ସଫାରୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରସ୍ଥିତ ନନ୍ଦନ କାନନଠାରେ ରହିଛି । ଏଠାରେ ଧଳାବାଘ ଜନ୍ମ କରିବାର ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣା କରାଯାଇଛି ।

୨୦. ବଣ୍ଡର ଦୀର୍ଘତମ ମାଟିବନ୍ଧ, ଓଡ଼ିଶାର ହିରାକୁଦ ବନ୍ଧ ବଣ୍ଡର ଚତୁର୍ଥ ବଶାଳ ନଦୀବନ୍ଧ ପରିଯୋଜନା ।

୨୧. ବଣ୍ଡର ସର୍ବାଧିକ ସାମୁଦ୍ରିକ କଇଁଛ ଅଣ୍ଡାଦାନ

ଦେବାପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାର ଉପକୂଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ବଉଳୁ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆସିଥାନ୍ତି ।

୨୨. ଭାରତର ସର୍ବାଧିକ ହେମାଟାଇଟ୍ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ଓଡ଼ିଶାରେ ମିଳେ ।

୨୩, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଆଞ୍ଚଳିକ ପ୍ରାକୃତିକ ଇତିହାସ ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ବଣ୍ଡର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଅଣ୍ଡାକୁ ରଖାଯାଇଛି । ୧୩ ଇଞ୍ଚ ଲମ୍ବା ଏବଂ ୯.୫ ଇଞ୍ଚ ଚଉଡ଼ାର ଏହି ଅଣ୍ଡା ବଶାଳକାୟ (*Aepyornis maximus* / ଉଡ଼ନ୍ତା ହାତୀ ପକ୍ଷୀ)ର ଅଣ୍ଡା, ଯାହା ୧୬୫୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଣ୍ଡର ଦେଖାଯାଉଥିଲା ।

୨୪. ଆମେରୀକୀୟ ରକ୍ଷପତକ ପତ୍ତୀ ମିସେଲ୍ ଓବାମାଙ୍କ ଭାରତଗସ୍ତ ସମୟରେ ସେ ପିନ୍ଧିଥିବା ସମସ୍ତ ପୋଷାକ ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ ଫେସନ୍ ଡିଜାଇନର୍ ତିଆରି କରିଥିଲେ ।

୨୫. ତ୍ରୟୋଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ନିର୍ମିତ କୋଣାର୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଚବଶିଟି ଚକ୍ର ଲାଗିଛି, ଯାହା ଦିନର ଚବଶି ଘଣ୍ଟାକୁ ଦର୍ଶାଉଛି । ଏହି ସବୁ ଚକ୍ର ଉପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆଲୋକଦ୍ୱାରା ପଡୁଥିବା ଛାଇକୁ ଦେଖି ଜଣେ ସଠିକ ସମୟ କହିଦେଇ ପାରବ ।

୨୬. ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର ହୁମାଠାରେ ଥିବା ଶୈବପୀଠର ମନ୍ଦିର ଗୋଟିଏ ଦିଗକୁ ଭଲ ରହିଛି, ଏହା ବନ୍ଧୁର ଏକ ଅନନ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ।

୨୭. ସମ୍ବଲପୁରୀ ଶାଢ଼ୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଧୁପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏହାର ଗୁଣ୍ଡଦା ବହୁତ ଅଧିକ । ଅତୀତରେ ଭାରତର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତ ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀ ଏହାକୁ ପିନ୍ଧିବା ପରେ ଏହାକୁ ଅନେକ ଲୋକ ପିନ୍ଧିବାର ଦେଖାଯାଇଥିଲା ।

୨୮. ଗୁମ୍ଫାପୁର ବେଳାଭୂମିଠାରୁ ଦକ୍ଷିଣରେ ଥିବା ହିଲର ଦ୍ୱୀପଠାରେ ଭାରତୀୟ ପ୍ରଚରଣା ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଘାଟି ରହିଛି, ଯେଉଁଠି ଆକାଶ, ଅଗ୍ନି, ପୃଥିବୀ ଆଦି ଅନେକ ଅସ୍ତ୍ରର ସଫଳ ପରୀକ୍ଷଣ କରାଯାଇଛି ।

୨୯. ଭୁବନେଶ୍ୱର ଉପକଣ୍ଠରେ ଥିବା ସାଞ୍ଜିସ୍ତୁପଠାରେ ଅତୀତରେ ଚଣ୍ଡାଶୋକ ଅସ୍ତ୍ରତ୍ୟାଗକର ଧର୍ମାଶୋକରେ ପରାଣିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହଠାରୁ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ସମୁଦାୟ ଦକ୍ଷିଣପୂର୍ବ ଏସିଆରେ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଇତିହାସ କହେ ।

୩୦. ପୌରାଣିକ ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ମହାଭାରତକୁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶ ଏହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ରଞ୍ଜରକେଲ ନିକଟସ୍ଥ ବେଦବ୍ୟାସ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ବସି ରଚନା କରିଥିଲେ ।

୩୧. ରଞ୍ଜରକେଲ ଷ୍ଟିଲ୍ ପ୍ଲାଣ୍ଟ ୧୯୫୪-୫୫ରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଭାରତର ପ୍ରଥମ ବେସରକାରୀ ସାମଗ୍ରିକ ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଥିଲା ।

୩୨. ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ପଦାର୍ଥ ରଖାଯାଇଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନନ୍ୟ ହେଉଛି ଅଭନବ ଗୀତ ଗୋବନ୍ଦ ଯାହା ୧୪୯୭ ମସିହାରେ ବୋଲି କୁହାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଲିଖିତ ତଥ୍ୟ ହୃତାୟ ଶତାବ୍ଦୀର ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଦାବୀ କରାଯାଏ ।

୩୩. ପୁରୀ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ହେଉଛି ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଧାମ ଯେଉଁଠାରେ ଶୈବ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ ଏବଂ ସ୍ମାର୍ତ୍ତ ସମ୍ମତ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

୩୪. ଗୁଜୁରାତ ପରେ ଓଡ଼ିଶାର ଧାମର ହେଉଛି ଭାରତର ସବୁଠାରୁ ଗଭୀର ବନ୍ଦର ।

ଉପରେକ୍ତ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍, ଫେସ୍‌ବୁକ୍ ଏବଂ ହ୍ୱାଟ୍‌ସ୍‌ଆପରୁ ସଂଗୃହୀତ । ତଥ୍ୟର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ଉପରେ ଆମର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦସ୍ତାବେଜ ନାହିଁ ।

ପ୍ରୀତିପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ମହାପାତ୍ର

ମୋତେ ମରବାକୁ ଦିଅ

ମୋତେ ମରବାକୁ ଦିଅ : ସ୍ୱର୍ଗରେ ୭୨ ଜଣ କୁମାରୀ ମୋ
ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛନ୍ତି ।

ପାକିସ୍ତାନରେ ଧରପଡ଼ିଥିବା ଜଣେ ଆତ୍ମଘାତୀ
ଆତଙ୍କବାଦୀର ବୟାନ ଅନୁଯାୟୀ ଯଦି ସେ ନିଜକୁ
ବୋମା ବସ୍ତୋରଣରେ ଉଡ଼େଇ ଦିଏ ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗରେ
ତାକୁ ୭୨ ଜଣ କୁମାରୀଙ୍କ ସାହଚର୍ଯ୍ୟ ମିଳିବ ।

ଅବଶ୍ୟାସ ହେଉଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଅନେକ ଆତଙ୍କବାଦୀ
ସଂଗଠନ ନିଜର ଆତ୍ମଘାତୀ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି
ପ୍ରକାରର ଭରସା ଦେଇ ପଠାନ୍ତି । ଆଇ-ଏସ୍‌ଆଇ-ଏସ୍
ଭଳି ସଂଗଠନ, ଲସ୍କର-ଏ-ତୋଏବା, ତାଲିବାନ୍ ଆଦି
ସମସ୍ତ ସଂଗଠନରେ ମୁଖ୍ୟଆମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ
ସୁକ୍ତି ଉଦ୍ଧାର କରି କୁହନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ସଦସ୍ୟମାନେ
ଜେହାଦ ପାଇଁ ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦେଇପାରନ୍ତି କେବଳ
ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସ୍ଥାନ ମିଳେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ
୭୨ଜଣ କୁମାରୀଙ୍କ ସାହଚର୍ଯ୍ୟ ମିଳେ ।

ଏକବଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଯେତେବେଳେ ବଙ୍ଗାନ ଏତେ
ଅଗ୍ରସର ହୋଇସାରିଲଣି ଏହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି
ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାକୁ ମନରେ ଘର କରି ଅନେକ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ
ଯୁବକ ଆତ୍ମଘାତୀ ଆତଙ୍କବାଦୀ ହୋଇପାରନ୍ତି ଭବିଳେ
ମନରେ ଭୟ ଜାତ ହୁଏ । ସେହି ଧରପଡ଼ିଥିବା
ଆତଙ୍କବାଦୀର ବୟାନ ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ସେ ଆତ୍ମଘାତୀ
ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ସେଠାରେ ନିଜ

ପରବାରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖେ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟରୁ ରୁ୍ୟତ ହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ବସ୍ତୋରଣ କରିଦେବ ।

ତା' ଅନୁଯାୟୀ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଜେହାଦ ପଢ଼ି ଅନୁସରଣ କରେ କେବଳ ସେହି ସଜା ମୁସଲମାନ ହୋଇପାରେ ଅନ୍ୟଥା ନୁହଁ । ସେଥିପାଇଁ ସେହିପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ୭୨ ଜଣ କୁମାରୀ ମିଳିବା ସମ୍ଭାବନା ରହିଥିବା ହେତୁ ସେ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ବବାହ କରି ଦୁଃଖିତ ହେବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ ।

ସେହି ଆତ୍ମଘାତ ଆତଙ୍କବାଦୀ ସହ ସାକ୍ଷାତକାରର କିୟଦାଂଶ;

ପ୍ରଶ୍ନ - ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ?

ଉତ୍ତର - ହଁ, ମୁଁ ଯେତେ ପାରିବି ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବି । ମୋ ଧର୍ମ ଆଉ ପଢ଼ାକୁ ଆପଣାଇବାକୁ ପଛଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସମାଜକୁ ମୁଁ ଘୃଣା କରେ । ସେମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବାପାଇଁ ମୁଁ ନିଜକୁ ବୋମା ଲଗାଇ ଉଡ଼େଇ ଦେଇପାରେ ଆଉ ଏହି ସମୟରେ ଯଦି ସେଠାରେ ମୋ ପରବାରର ଲୋକମାନେ ଥିବେ, ତଥାପି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଡ଼ାଇ ଦେଇପାରେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ - ଆତ୍ମଘାତ ଆକ୍ରମଣରେ ନିରୀହ ଓ ଆମେରିକାକୁ ଘୃଣା କରୁଥିବା ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ତ ମରନ୍ତୁ ?

ଉତ୍ତର - ନା, ଯେଉଁମାନେ ଜେହାଦର ପଢ଼ି ଅନୁସରଣ

କରନ୍ତୁ ନାହିଁ, ସେମାନେ ନିରୀହ ନୁହନ୍ତୁ । ବୋମା ବସ୍ତୋରଣରେ ମରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମର କୌଣସି ଅନୁଶୋଚନା ନାହିଁ, ଦୁଃଖନାହିଁ । ଆମକୁ ଆମ ମୁଖ୍ୟ ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଦେବେ ଆମେ ତାହା ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପାଳନ କରିବୁ । ଯଦି ସେମାନେ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ କହିବେ ଆଉ ଆମେ ସେହି ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ମାରିବା ସମୟରେ ଅନ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକ ମରିଯାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଆମ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିବୁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ - ତୁମର ଭାଇ ଭଉଣୀ ସଂଖ୍ୟା କେତେ ?

ଉତ୍ତର - ମୋତେ ମିଶାଇ ନଅ ଜଣ ।

ପ୍ରଶ୍ନ - ତୁମ ପରବାର ତୁମକୁ ଏପରି କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହ ଦିଅନ୍ତୁ ? ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତୁ ତୁମେ କଣ କର ?

ଉତ୍ତର - ସେମାନେ ମୋତେ ଏହା ସବୁ ନ କରିବାପାଇଁ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ କଥାକୁ ଖାତର କରେନା ।

ପ୍ରଶ୍ନ - ତୁମେ ବବାହିତ ?

ଉତ୍ତର - ନା ।

ପ୍ରଶ୍ନ - ବବାହ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଅଛି ?

ଉତ୍ତର - ନା, ସ୍ୱର୍ଗରେ ମୋ ପାଇଁ ୭୨ ଜଣ କୁମାରୀ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି, ଏଠାରେ ଜଣକୁ ବବାହ କରିବି କାହିଁକି ?

ପ୍ରଶ୍ନ - ତୁମ ଆତ୍ମଘାତ ଆକ୍ରମଣରେ ମୃତ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ୭୨ ଜଣ କୁମାରୀ ମିଳିବେ କି ?

ଉତ୍ତର - ନା, ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ନିଜ କୃତକର୍ମର

ଫଳ ମିଳିବ । ଯଦି ସେମାନେ ସରକାରଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥାନ୍ତୁ, ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମ ମୁଖ୍ୟ ମାନେ ଆମକୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମଘାତ ଆକ୍ରମଣରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ କଦାପି ଦାୟୀ ରହିବୁ ନାହିଁ ।

ପାକିସ୍ତାନରେ କେହି ବି ନିରୀହ ନାହାନ୍ତି । ଯେ କେହି ବି ଝିଜରସ୍ତାନ ବାହାରେ ରହନ୍ତୁ ସେମାନେ ସବୁ ଦୋଷୀ । ଯଦି ସେମାନେ ତାଲିବାନକୁ ସମର୍ଥନ ଜଣାଇ ଜେହାଦରେ ସାମିଲ ହୁଅନ୍ତୁ ତେବେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ ମିଳିବ ।

youtube video link :

<https://youtu.be/1mBNFkEoPuE>

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଦୃତୀୟ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ? ? ?

କିଛିଦିନ ତଳେ ଆମେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଉଥିଲୁ ଯେ ଓଡ଼ିଶାର ସୈତହ୍ୟର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭୟର୍ଯ୍ୟା, ବୁକ୍ ପାଗୋଡ଼ା ଅର୍ଥାତ୍, କୋଣାର୍କ ମନ୍ଦିରର ଅବକଳ ନକଲ ଗୋଟିଏ ତଆର କରାଯିବ । ଏହାକୁ ନେଇ ଅନେକ ଚର୍ଚ୍ଚା ପରଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ସରକାର ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ କି ନା ସେ ବକ୍ଷୟରେ ଆମେ ଅଜ୍ଞ । କିନ୍ତୁ ଦୃତୀୟ କୋଣାର୍କ ଗଢ଼ିବା ସପକ୍ଷରେ ଅନେକ ମତ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆମ ରାଜ୍ୟକୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିପାଇବ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରେଜଗାର ମିଳିବ ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନା କରାଯାଇଥିଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଛି ଯେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅନୁସରଣରେ ଆଉ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣାତ୍ମ୍ୟ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଉଛି, ଅବଶ୍ୟ ଏହା ଇସ୍କନ (ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚୈତନ୍ୟ ସଂଘ) ଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ଏହାକୁ ନେଇ କିନ୍ତୁ ବବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏହା ଆମ ଜାତି ବରେଧରେ ଜଘନ୍ୟ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ବୋଲି କେହି କହୁଥିବା ବେଳେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଭିତରୁ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାଦ୍ୱାରା ରକ୍ତପାତ ହେବ, ଆମ ସଂସ୍କୃତି ଅବକ୍ଷୟ ହେବ, ଧାର୍ମିକ ବପଦ ଆସିବ ଆଦି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ହେଲେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହାଦ୍ୱାରା କଣ ହେବ ବା ନ ହେବ ତାହା ତ ଏବେ ଠାରୁ କହିବା ସମ୍ଭବ

ନାହିଁ । ଆମର ଏହି ଆଲୋଚ୍ୟରେ ଆମେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରବା, ଯଦି ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହେଉଛି ତେବେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଲାଭ କଣ ହେବ ଆଉ କଣ କ୍ଷତି ହେବ । ଏହା କେବଳ ଆମ ନିଜସ୍ୱ ମତ ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନେକ ମତ ଆପଣମାନଙ୍କର ହୋଇପାରେ । ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କ ମତକୁ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଉଛି । ଆସନ୍ତୁ ଦେଖିବା ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ଦ୍ୱାରା କଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ।

ପ୍ରସ୍ତାବିତ ମନ୍ଦିର ପୁରୀ କୋଣାର୍କ ମଧ୍ୟରେ ସିପସରୁବାଲଠାରେ ନିର୍ମାଣାଧୀନ ରହିଛି । ଯୁଗ ଯୁଗରୁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପ୍ରତି ଆତ୍ମା ରଖିଆସିଥିବା ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଙ୍ଗାଳୀ ପରିବାରମାନେ କଦାପି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପ୍ରତି ଥିବା ନିଜ ନିଷ୍ଠାକୁ ଆଡ଼େଇ ଦେଇ ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯଦି ବା ଗୋଟିଏ ନୂଆ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହେବ, ତାହା କେବେ ବା ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ସ୍ଥାନ ନେଇ ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ବାଲଶି ପାହାଚ ହେଉ ବା ଆନନ୍ଦବଜାର ହେଉ, କୋଇଲି ବୈକୁଣ୍ଠ ହେଉ ଅବା ରେଷଗାଳା ହେଉ ବା ମନ୍ଦିର ବେଢ଼ାରେ ଥିବା ଅଗଣିତ ସାନବଡ଼ ମନ୍ଦିର ହେଉ ସେ ସବୁ ଅନେକ ଶତାବ୍ଦୀଧର ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ସମସ୍ତ ସୁଖଦୁଃଖର ହିସାବ ରଖି ଆସିଛନ୍ତି । ମନ ଖୁସି ହେଲେ ଜଗା ଆଗରେ ଠିଆ ହୋଇ ଆମେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଛେ, ଦୁଃଖ ହେଲେ ଲୁହ ଝରାଇ ଫେରାଦ ବ କରୁଛେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ଣ୍ଣର ଅନେକ

ଦେଶରେ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ରହିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମେ ସମୟ ଅସମୟରେ କେବଳ ପୁରୀସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରକୁ ହିଁ ଆଶାରେ ରୁହିଁ ରହିଛୁ । ଆମର ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ଓ ବଂଶୁସର ଏକ ମାତ୍ର ଠିକଣା, ସେ ହେଉଛି ନୀଳକନ୍ଦରସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର । ତେଣୁ ଏହା କେବେ ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ନାହିଁ । ଯେତେବଡ଼ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଯାହା ଆଜିଯାଏଁ ଲୋକଙ୍କୁ ଆତ୍ମା ବଂଶୁସ ଦେଇ ଆସିଛି ତାହା କେବେ ବଦଳିବ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାର ଅଗଣିତ ପୁରପଲ୍ଲୀରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ମଠ ବା କୋଠଘର ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯଦି ଲୋକମାନେ ପୁରୀ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ସବୁବେଳେ ଆମ ପାଇଁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ନିମିତ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥାନ ରହି ଆସିଛି ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ରହିଥିବ ମଧ୍ୟ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ଅନେକ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ରହିଛି ଯେଉଁଠି ଜାତିଧର୍ମ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଯଦି ଆମ ସଂସ୍କୃତି ଅବକ୍ଷୟ ହୋଇନାହିଁ, ତା ହେଲେ ଏମିତି କେତେ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆମ ପ୍ରାଚୀନ ସଂସ୍କୃତି କେବେ ତଳେ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଯୁକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି ଯେ ନୂଆ ମନ୍ଦିର ହେଲେ ସେଥିରେ ବିଧର୍ମୀ ମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ସେମାନେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ, ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ମନ୍ଦିରରେ ହିନ୍ଦୁ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ

ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀଙ୍କୁ ନିର୍ବିରୋଧ ପ୍ରବେଶ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଛି । ଏହାର ବିରୋଧ କରି ଯଦି କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଆପଣ ଜଣାଇ ନାହାନ୍ତି ତେବେ ଆଜି ଏପରି ଆପତ୍ତି କରିବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହେଉନାହିଁ ।

ଇସ୍କାନ ନାମକ ସଂସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ ହୋଇ ଅନେକ ବର୍ଷ ହୋଇଗଲାଣି, ସେମାନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ନେଇ ବିଶ୍ୱଦରବାରରେ ପହଞ୍ଚାଇବାର ଯେଉଁ ପ୍ରୟାସ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସେମାନେ କେତେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱର ଅଗଣିତ ଦେଶରେ ଆୟୋଜିତ ରଥଯାତ୍ରା ଓ ବିଭିନ୍ନ ପୂଜାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜାଣିହେବ । ଇସ୍କାନ ଏକ ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସଂଗଠନ ତେଣୁ ଏହାର ଅଧିକାଂଶ ଭକ୍ତ ହିନ୍ଦୁ ନ ହୋଇପାରନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରାଗଲାଣି କାହିଁକି ? ଯଦି ଆଜି ଲାଗୁଛି ଯେ ମନ୍ଦିରରେ ଅଣହସ୍ତ ପ୍ରବେଶ କରଲେ ଆମ ଧର୍ମ କ୍ଷୟ ହୋଇଯିବ, ତା ହେଲେ ଯେତେବେଳେ ଇସ୍କାନଦ୍ୱାରା ଅଣହସ୍ତଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତିତ କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ତା ବିରୋଧରେ କେହି କାହିଁକି ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରଲେ ନାହିଁ ?

ଆମ ମତରେ ଜଗତର ନାଥ କେବଳ ଜଣେ ଆଉ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ନୀଳକନ୍ଦର ନିବାସୀ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଏବଂ ଆମେ ବଞ୍ଚିଥିବା ଯାଏଁ କେବଳ ତାଙ୍କର ଶରଣରେ ହିଁ ରହିବୁ । ଆମ ବାପା ଗୋସେଇଁବାପା ମଧ୍ୟ ସେଇ ମନ୍ଦିରରେ ମଥା ନୋଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ଆମେ ବି

କରୁଛୁ ଆଉ ଆମ ଉତ୍ତରପୀଢ଼ି ମଧ୍ୟ କରବେ । ସେଇ ମନ୍ଦିର ବେଢ଼ାରେ ବସି ଅବଢ଼ା ଖାଇବାର ଆନନ୍ଦ ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗସୁଖ ଦେଇଛି, ସେଇ ସୁଖ ପାଇଁ ଆମେ ବାରମ୍ବାର ପୁରୀ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରକୁ ଫେରି ଆସୁଛୁ । ଆମେ କଦାପି ଏହି ମନ୍ଦିରର ମୋହରୁ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ।

ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁମାନେ ଏହା ବିରୋଧରେ ବିଷୋଦଗାର କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି କହିବାକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ମନେ କରୁଛି । ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଯଦିଓ ଆମ ସମଗ୍ର ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ, ବଳଭଦ୍ର ଓ ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ତଥାପି ଏହି ମନ୍ଦିର ଉପରେ କେବେ ବି ସମୁଦାୟ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଅଧିକାର ଥିବା ଭଳି ପ୍ରମାଣ ମିଳିନାହିଁ । ମନ୍ଦିରକୁ ନିଜର ସ୍ୱତ୍ୱ ବୋଲି ଧରିନେଇଥିବା ମୁଷ୍ଟିମେୟ ପଣ୍ଡା, ପୂଜାରୀ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ମନ୍ଦିରକୁ ପରଗୁଳନା କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଚାହୁଁଲେ ଦେବତା ମାନେ ଖାଇବେ, ପିଇବେ, ଶୋଇବେ, ସେମାନେ ନ ଚାହୁଁଲେ ଆମ ଜାତିର ନାଥ ଭୋକଶୋଷରେ ଦିନ ଦିନ ବି ରହିବେ । ସେମାନଙ୍କ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିଦର୍ଶନ ବିଗତ ବର୍ଷର ନବକଳେବର ସମୟରେ ଘଟିଥିବା ଘଟ ବିଭ୍ରାଟରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର କଥା, ଆମ ଜାତିର ଦେବତା ବୋଲି ଆମେ କହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଥିବା କିଛି

ପୂଜାପଣ୍ଡା ସେହି ଦେବତାଙ୍କ ଘଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ସମୟରେ ଅନେକ ଅନୁଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ଘଟଣାର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ବକ୍ଷୟରେ ସମୁଦାୟ ଓଡ଼ିଆଜାତି ଅଜ୍ଞାନ ।

ବାସ୍ତବକ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଓଡ଼ିଆଙ୍କର ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଓଡ଼ିଆଜାତିକୁ କେହି କେବେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇନାହାନ୍ତି । ମନ୍ଦିରକୁ ଆମେ ନିଜର ବୋଲି କେବେ ଅନୁଭବ କରିବା ଭଳି ଓଷ୍ଠିକତ୍ୟ କରିପାରନାହିଁ, କାରଣ ମନ୍ଦିର ବେଢ଼ାରେ ପାଦ ଦେବାପରେ ଲାଗେ ସତେ ଯେମିତି ଆମେ ଏକ ଅଜଣା ଅଞ୍ଚଳରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛୁ, ଏଠାର ପ୍ରକୃତ ଦେବତା ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ନୁହନ୍ତି । ବରଂ ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ନଚେଇ ପାରିବେ । ସେମାନଙ୍କ ଦାବା ମୁତାବକ ପ୍ରାପ୍ୟ ନ ଦେଲେ ସେମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ପଛଇବେ ନାହିଁ, ମନ୍ଦିର ବେଢ଼ାରେ ସୁଚ୍ଛନ୍ଦରେ ଅଶାଳୀନ ଓ ଅଶ୍ରାବ୍ୟ ଭାଷାରେ ଗାଳଗୁଲଜ କରିପାରିବେ, ମହିଳା ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଗଣାଓଗରୁ କରିପାରିବେ ।

ମନ୍ଦିର ବେଢ଼ାରେ ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଶାଳୀନ ବ୍ୟବହାର, ମାଡ଼ ମାରିବା ଆଦି ସତେ ଯେମିତି ପୁରୀ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ନିତଦିନିଆ ଘଟଣା । କେତେବେଳେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ରଥ ଉପରେ ମାଡ଼ ମାରିବା ହେଉ ଅବା ମନ୍ଦିର ବେଢ଼ାରେ ମାଡ଼ ମାରିବା, ମହିଳା ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଶାଳୀନ

ଇଚ୍ଛିତ କରିବା ଓ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଅଗଣିତ ଘଟଣା ଅନେକ ସମୟରେ ଖବରକାଗଜରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ବୋଧହୁଏ ଆମ ସଂସ୍କୃତି ଉତ୍କଳ ହେଉଛି ! ମନ୍ଦିରକୁ ନିଜର ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ଅଧିକୃତ ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ଯେଉଁମାନେ ଧର ନେଇ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ମନ୍ଦିରକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ହୁଏତ ତରୁଛନ୍ତି ଯେ ନୁଆ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହେଲେ ଲୋକମାନେ ଆଉ ପୁରୁଣା ମନ୍ଦିରକୁ ଯିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଉଥିବା ଅର୍ଥ ଦେବେ ନାହିଁ । ମନ୍ଦିରରେ ଦୈନିକ ହେଉଥିବା ଆୟ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଚିନ୍ତୁତ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ଅନେକ ଅଣହସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶାଧିକାର ଦିଆଯାଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ନୁଆ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହେଲେ ସେଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶାଧିକାର ମିଳିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବଦେଶରୁ ଆସୁଥିବା ଭକ୍ତମାନେ ଏବଂ ଅଣହସ୍ତ ଭକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ନୁଆ ମନ୍ଦିରର ଆୟ ବହୁମାତ୍ରାରେ ବଢ଼ିଯିବ । ହୁଏତ ଏହାଫଳରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ପୂଜାପଣ୍ଡା ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବା ଆୟ କମ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ବରୋଧ କରିବା ଛଡ଼ା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆଉ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ।

ଇସ୍କାନ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ରଥଯାତ୍ରା ପ୍ରତିବର୍ଷ ବର୍ଷର ଅନେକ ଦେଶରେ ଆୟୋଜିତ ହେଉଛି, ତେବେ ଏଠାରେ କରଗଲେ ଏଥିରେ କ୍ଷତି କଣ ? ଏହା ଦ୍ୱାରା

ଆମର ପରମ୍ପରାକୁ ବଞ୍ଚି ଦରବାରରେ ଉଦ୍‌ଜୀବତ କରାଇ ପାଇବ, ଏବଂ ଖ୍ୟାତି ଲାଭ କରିବ । ଜଗନ୍ନାଥ ବୋଲି ନାମକରଣର ଯଥାର୍ଥତା ହୁଏତ ସେତେବେଳେ ଭଲରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇପାରିବ । ଓଡ଼ିଶାର ଜନପ୍ରାଣ ଦେବତାଙ୍କୁ ଜଗନ୍ନାଥ କହିବାର ଯଥାର୍ଥତା କେଉଁଠାରେ ରହିଲା, ଯଦି ଆମେ ଦେବତାଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଅଣଓଡ଼ିଆ, ଦେଶୀ ବଦେଶୀ, ହିନ୍ଦୁ ଅଣହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପକ୍ଷପାତ କରିବା ? ଆମେ ବାରମ୍ବାର କହି ଆସୁଛୁ, ଯେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ ହିନ୍ଦୁ ଅଣହିନ୍ଦୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅବାଧ ପ୍ରବେଶ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଉ । ଜଗତର ନାଥ କେବେ ବଧୂର୍ଣ୍ଣକୁ ଆଧାର କରି ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିଦେଇ ପାରିବେନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯୁଗଯୁଗରୁ ପ୍ରଚଳିତ ଏହି ପ୍ରଥାକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ କେହି ଆଗଭର ହେଉନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଲାଗୁଛି, ହୁଏତ ଏହି କଟକଣା ଉଠାଇ ଦିଆଯାଇପାରେ । ସେ ଯାହେଉ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଜଗତକଲ୍ୟାଣ ହେବ ଯଦି ତେବେ ଏମିତି କରାଗଲେ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ହେବନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିବା ଯେ ନୂଆ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହେଲେ ଲାଭ କଣ ହେବ ?

ନୂଆ ମନ୍ଦିରରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ଅଧିକାର ରହିବ, ତେଣୁ ପୁରୀ ଆସୁଥିବା ଅଣହିନ୍ଦୁମାନେ ମନ୍ଦିର ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଏବଂ ଆମ ଧର୍ମ ଓ ସଂସ୍କୃତି ବକ୍ଷୟରେ ଅବଗତ ହେବେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ପୁରୀକୁ ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କ

ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିପାଇବ । ଇସ୍କାନର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ସବୁ ଦେଶରେ ଶାଖା ରହିଛି ସେଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତମାନେ ଆସିବେ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟର ପର୍ଯ୍ୟଟନ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଆୟ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ଇସ୍କାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଇସ୍କାନ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ ଯଦି ନିର୍ମାଣ ହୁଏ ତା ହେଲେ ଏକ ବସ୍ତୁତ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହୁଥିବା ଅଗଣିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆୟର ନୂଆ ଦିଗ ସବୁ ମିଳିବ । ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କ ଦାବା ମୁତାବକ ବଡ଼ିନୁ ସେବା ଯୋଗାଇ ଦେବାପାଇଁ ନୂଆ ନୂଆ ହୋଟେଲ୍, ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂଗଠନ ଗଢ଼ି ଉଠିବ । ଏହା ଆମ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ରେଜଗାରର ନୂଆ ପନ୍ଥା ଖୋଲିବ ଏଥିରେ ଦ୍ୱିମତ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାର ପୂର୍ବ ଉପକୂଳରେ ଥିବା ପୁରୀ, କୋଣାର୍କ ଆଦି ଅଞ୍ଚଳ ବଶେଷତଃ ପର୍ଯ୍ୟଟନ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅନେକ ଲାଭ ଆଣିଦେଇଥାଏ, ହୁଏତ ନୂଆ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହେବାପରେ ଏହା ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶାରେ ଥିବା ଷ୍ଟାର ହୋଟେଲ ମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ନଗଣ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଆସୁନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନୂଆ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହେବାପରେ ଏଠାରେ ପୁଞ୍ଜିପତିମାନେ ନୂଆ ଷ୍ଟାର୍ ହୋଟେଲ୍ ଆଦିର ନିର୍ମାଣ ମଧ୍ୟ କରାଇପାରନ୍ତୁ । ଏହି ସବୁ ଦ୍ୱାରା ଆମ ରାଜ୍ୟର ଆୟ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଏଥିରେ ଦ୍ୱିମତ ନାହିଁ ।

ଡା ସନ୍ଧ୍ୟାରଣୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ତୁମ ଭଲପାଇବା...

ଧୀରେ କହିଥିଲି ଚନ୍ଦ୍ରମାକୁ ଭଲପାଏ ବୋଲି
 ପଚାରିଲି ଥରେ ତାକୁ ତୁମ କଥା ଖାଲି,
 ଛଟପଟ ଲମ୍ପଟ ମନଟା ଜମା ମାନେନା
 ସତରେ କଣ ତୁମେ ବି ଝୁରି ଦୁଅନା ?
 ହସି କହିଲୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଅ ମୋତେ
 କହିବାକୁ ଗୁହଁ ଡରଯାଅ ଯେତେ
 ଭଦ୍ରାସ ଆଖି ରେ ସପନ ଭରିଛି,
 ମୋ ଲେଉଟିଆ ବାଟକୁ ଗୁହଁ ରହିଛି
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଏମିତି ଭାଷା ନ ବୁଝି ଜୀବନରେ
 କେହି ବି ଆସିବେନାହିଁ ଅଗୁନକ ଏ ବେଳା ରେ
 ଶବରୀର ଅନ୍ତରାଳ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ତୁମ ସହ
 ଏ ଜୀବନର ନିର୍ବାଣ ପାଇଁ ଅହରହ ।

ବରଷ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପ୍ରଯୁଗାରେଣ ବସେଶଙ୍କା
 ନୂଆ ବସଷ୍ଟାଣ୍ଡ, ବ୍ରହ୍ମପୁର, ୭୬୦୦୦୧
 ଓଡ଼ିଶା

ଦୁର୍ଗା ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ନିଲୁ ଏବଂ ତା ସ୍ତ୍ରୀ ମିନୁ ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ ହଠାତ୍ ବର୍ଷା ହେବାରୁ ପାଣି ଗଦଗଦ ହେଇ ପଡ଼େ ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ । ଏହାଦେଖି ମିନୁ ନିଲୁକୁ କହୁଛି ।

ମିନୁ - କହୋ, କେଉଁଠୁ ଗଣ୍ଡେ ବୋକା ଲୋକଙ୍କୁ ଆଣି ଘର ଛପର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗେଇଥିଲ ଯେ(ଉପରକୁ ଦେଖେଇ) ହେଇଦେଖ ଘର ମଝିରେ କେମିତ ଖପର ଖୋଲି ଛଡ଼ା ହେଇଛି ।

ନିଲୁ - (ହସିଦେଇ କୁହେ) ସେଇଟା ସେମିତ ଖୋଲି ଛୁଡ଼ିବା ପାଇଁ ମୁଁ ହିଁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲି ।

ମିନୁ - (ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଇ) କଣ ପାଇଁ ?

ନିଲୁ - କଥା କଣ କି ? ମୋର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ କହୁଥିଲେ, ଉପରବାଲି ଯେତେବେଳେ ଯାହାକୁ ଦିଏ କୁଆଡ଼େ ଛପର ଫାଡ଼ିକ ଦିଏ, ସେଥି ପାଇଁ ଦି ଗୁରୁଟା ଖପର ଖୋଲି ଛୁଡ଼ିଛି ଯେ, ଯଦି ଉପରବାଲିର କରୁଣା ହବ, ତାହା ହେଲେ ସେପଟୁ ଦବ ।

ମିନୁ - (ରଗି କି) ତାହା ହେଲେ ଉପରବାଲି ଏବେ ଯେଉଁଟା କରୁଣା କରୁଛି, ସେଇଟା ଗୋଟଇ ଥାଅ ବସିକ ମୁଁ ଯାଉଛି ।

X X X X

ରମ୍ପବାରୁଙ୍କପୁଅ ପରୀକ୍ଷାରେ ଫେଲ୍ ହେବାପରେ;

ରମ୍ପ ବାବୁ - ହଇ ରେ ରଞ୍ଜୁ, ମୁଁ ଶୁଣିଲି ତୁ ଏ ବର୍ଷ ପରୀକ୍ଷାରେ ଫେଲ୍ ହେଇଛୁ ? ଟିକେ ମନ ଦେଇ ପଢ଼ି ପାରିଲୁନି ? ମନ ଦେଇ କିଛି କଲେ ତ ହବ ?

ରଞ୍ଜୁ - ଦେଖ ବାପା, ମନ ଦିଆ ନିଆ ଜୀବନରେ ଥରେ ମାତ୍ର ହେଲେ ଭଲ, ମୁଁ ଯଦି ଏବେ ମନ ଦେଇ ଦେବ ପାଠରେ ତ ତମ ବୋହୁ ଆସିଲେ ଆଉ କଣ ବାକି ଥିବ ଦେବାପାଇଁ ?

କୁଚିଣ୍ଡା, ରମ୍ପଜ ପଢ଼ା
ଜିଲ୍ଲା-ସମ୍ବଲପୁର, (ଓଡ଼ିଶା)
ମୋ-୯୫୮୩୩୨୧୪୩୩

ଆହ୍ୱାନର ଆଗାମୀ ସଂସ୍କରଣ ଫେବୃଆରୀ
ମାସରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ନିଜ ଦ୍ୱାର ଲିଖିତ
କବିତା ଓ କାହାଣୀ ଶୀଘ୍ର ଆମ ନିକଟକୁ
ପଠାନ୍ତୁ ।

ଆପଣଙ୍କ ଲିଖିତ କବିତା, କାହାଣୀ, ଭ୍ରମଣ
କାହାଣୀ, ଶିଶୁକଥା, ଜୀବନ କଥା, ଇତିହାସ,
ରେଖେଇ, ଘରକରଣା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ବ୍ୟଙ୍ଗ ଇତ୍ୟାଦି
ଆପଣ ଇ-ମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ଆମ ନିକଟକୁ ପଠାଇ
ପାରିବେ ।

ଆମ ଇ-ମେଲ୍ ଠିକଣା :

aahwaan@gmail.com

ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ଲେଖା ପ୍ରେରଣ କରବା ଠିକଣା

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ସମ୍ପାଦକ, 'ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା'

ବାମାନଗର, ୨ୟ ଗଳ, ବ୍ରହ୍ମପୁର, ୭୬୦୦୧୦, ଓଡ଼ିଶା
ଫୋନ୍ : ୯୦୪୦୯୮୫୪୭୩ / ୯୮୭୧୯୭୨୧୭୦

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା ଓଡ଼ିଶାରୁ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଡ଼ିଆରେ ପ୍ରକାଶିତ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା । ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସର ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ବେଳେ ବେଳେ ପୂଜା ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ସମୟରେ ସମୟୋପଯୋଗୀ ବଶେଷ ସଂସ୍କରଣମାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗ ଯଥା, ଗଳ୍ପ, କବିତା, ପ୍ରବନ୍ଧ, ରମ୍ୟ ରଚନା, ଶିଶୁ ରଚନା, ଭ୍ରମଣ କାହାଣୀ ଇତ୍ୟାଦି ଏଥିରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।

ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ପାଇଁ ନୂଆ ଓ ପୁରୁଣା ଉଭୟ ସାହିତ୍ୟକାରଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଯେହେତୁ ଏହି ପତ୍ରିକା ନିଃଶୁଳ୍କ ବିତରଣ ନିମିତ୍ତ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତେଣୁ ଲେଖକ, ଲେଖକାମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ରାଶି ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । ପାରାଶ୍ରମିକ ଆଶା କରୁଥିବା ଲେଖକ ଲେଖକାମାନେ ନିଜ ଲେଖା ବ୍ୟବସାୟିକ ପତ୍ରପତ୍ରିକାକୁ ପଠାଇ ପାରିବେ ।

ଏହି ପତ୍ରିକା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍‌ରେ ନିଃଶୁଳ୍କ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ପାଠକ ଚାହୁଁଲେ ଏହି ପତ୍ରିକାର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିଲିପି ନିଜ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଡାଉନଲୋଡ୍ କରି ପାରିବେ ।

ଲେଖକ ଲେଖକାମାନେ ନିଜ କୃତି ଆମ ନିକଟକୁ ଡାକଦ୍ୱାରା କମ୍ପ୍ୟୁ ଇ-ମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପଠାଇପାରିବେ । ଡାକ ଦ୍ୱାରା ପଠାଉଥିଲେ ନିଜ

ଲେଖାକୁ ଧଳା କାଗଜର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ନିର୍ଭୁଲ ହସ୍ତାକ୍ଷରରେ ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ, କମ୍ପ୍ୟୁ ଟାଇପ୍ କରି ମଧ୍ୟ ପଠାନ୍ତୁ । ଇ-ମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପଠାଉଥିଲେ ଲେଖାକୁ ଲେଖି ସାରିବ ପରେ ସ୍ଥାନୀୟ କରି ଆମ ଇ-ମେଲ୍ ଠିକଣାରେ ପଠାନ୍ତୁ ।

ଆହ୍ୱାନର ପ୍ରକାଶନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବେଶ ଅନୁକୂଳ, କାରଣ ଏହାଦ୍ୱାରା କାଗଜର ବ୍ୟବହାର କମ ହୋଇଥାଏ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଗଛ କାଟିବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ । ଆମେ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣ ବିରୋଧ କରୁ ।

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାପାଇଁ ଯଦି ଆପଣ ଇଚ୍ଛୁକ ତେବେ ନିଜ ଲିଖିତ କୃତିକୁ ଆପଣ ଆମ ନିକଟକୁ ପଠାନ୍ତୁ । ଯେହେତୁ ଏହି ପତ୍ରିକା ଇଣ୍ଟରନେଟ୍‌ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ ଶହସ୍ରାଧିକ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଶୋଭାପାଏ ତେଣୁ ଏହି ପତ୍ରିକାପାଇଁ ଲେଖା ମଧ୍ୟ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ । ଯଦି ଆପଣ ଇ-ମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ଆମ ନିକଟକୁ ଲେଖା ପଠାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ଆପଣ ନିଜ ଲେଖା ଧଳା କାଗଜରେ ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ନିର୍ମଳ ହସ୍ତାକ୍ଷରରେ ଲେଖି ଆମ ନିକଟକୁ ନିମ୍ନ ଠିକଣାରେ ପଠାଇ ପାରିବେ ।

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ବାମା ନଗର - ୨ୟ ଗଳି

ଆମ୍ବପୁଆ, ବ୍ରହ୍ମପୁର - ୭୬୦୦୧୦

ଓଡ଼ିଶା, ଫୋନ୍: ୯୦୪୦୯୮୫୪୭୩ /

୯୮୭୧୯୭୨୧୭୦

ଯଦି ଆପଣ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଲେଖା ପଠାଇବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ତେବେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଟାଇପ୍ (ଓଡ଼ିଆ ଯୁନିକୋଡ୍ ଫଣ୍ଟରେ ଟାଇପ୍ କରିବେ ଯଥା ଅପ୍ରାକ୍ତ ଓଡ଼ିଆ / ଗୁଗୁଲ୍ ଓଡ଼ିଆ ଟ୍ରାନ୍ସଲିଟେରେସନ୍) କରି Microsoft Word Document ରେ ଆମ ନିକଟକୁ ପଠାନ୍ତୁ, କିମ୍ବା ଲେଖାକୁ ସ୍କାନ୍ କରି ଜେପିଇଜି

ଫର୍ମାଟରେ ଇମେଲ୍ Attachment କରି ପଠାନ୍ତୁ | ଆମ ଇ-ମେଲ୍ ଠିକଣା ହେଲା - aahwaan@gmail.com

ଏହି ପତ୍ରିକା ଉନ୍ନତ ହେତୁ ଆପଣଙ୍କ ସହାୟତା ଆମର ଏକାନ୍ତ କାମ୍ୟ |

ଧନ୍ୟବାଦ

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା-ସମ୍ପାଦକ, 'ଆହ୍ୱାନ'

ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ସମସ୍ତ ପାଠକ

ପାଠିକାଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ

<https://www.facebook.com/odiaparibar>

ଜୟ ଓଡ଼ିଆ । ଜୟ ଓଡ଼ିଶା । ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ

ଯଦି ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟିଥାଏ ତାହେଲେ ସେଥିପାଇଁ ସମ୍ପାଦକ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥୀ ।